

ທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີ

ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ – ລັດຖະບານ-ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ

ໂຄງຮ່າງ ດຳເນີນງານ, 2003-2005

(ຮ່າງເອກກະສານ ເພື່ອປຶກສາຫາລື)

ກຸມພາ 2003

ABBREVIATIONS

ADB	–	Asian Development Bank
AusAID	–	Australian Agency for International Development
CSO	–	civil society organization
CSP	–	Country Strategy and Program
DMC	–	developing member country
JFPR	–	Japan Fund for Poverty Reduction
LTSF	–	Long-Term Strategic Framework
MTS	–	Medium-Term Strategy
NGO	–	nongovernment organization
NGOC	–	NGO Center
OER	–	Office of External Relations
PPA	–	participatory poverty assessment
TA	–	technical assistance
RETA	–	regional technical assistance
RD	–	regional department
RM	–	resident mission
RSDD	–	Regional and Sustainable Development Department

NOTE

In this report, "\$" refers to US dollars.

This document has been translated from English in order to reach a wider audience. However, English is the official language of the Asian Development Bank and the English original of this document is the only authentic (that is, official and authoritative) text. Any citations must refer to the English original of this document. The Asian Development Bank does not guarantee the accuracy of the translation and accepts no responsibility for any deviation from the original.

ເອກະສານນີ້ແມ່ນໄດ້ແປມາຈາກພາສາອັງກິດ ເພື່ອໃຫ້ແຈກຍາຍຢ່າງກ້ວາງຂວາງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພາສາອັງກິດ ເປັນພາສາທາງການຂອງ ທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີ ແລະສະບັບຕົ້ນທີ່ເປັນພາສາອັງກິດ ຂອງເອກະສານນີ້ເປັນ ເອກະສານທີ່ສັກສິດ (ເປັນທາງການ ແລະ ສັກສິດ). ຖ້າມີການອ້າງອີງ ຕ້ອງອີງໃສ່ເອກະສານສະບັບຕົ້ນທີ່ເປັນພາສາອັງກິດ. ທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີຈະບໍ່ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການແປ ແລະ ບໍ່ຮັບຜິດຊອບຖ້າມີການແຕກຕ່າງ ຈາກສະບັບຕົ້ນຕໍ.

CONTENTS

EXECUTIVE SUMMARY

I.	<u>INTRODUCTION</u>	1
II.	<u>BACKGROUND</u>	2
	A. <u>ທັດສະນະລວມກ່ຽວກັບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອ</u>	2
	B. <u>ນະໂຍບາຍ ໃໝ່ກ່ຽວກັບ ການຮ່ວມມື ກັບ ເອັນຈີໂອ</u>	3
	C. <u>ຍຸດທະສາດການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ</u>	4
	D. <u>ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະເອັນຈີໂອ ໃນປະຈຸບັນ.</u>	5
	E. <u>ພັດທະນາໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມື.</u>	9
III.	<u>VISION</u>	9
IV.	<u>ISSUES AND CHALLENGES</u>	10
	A. <u>ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍຂຶ້ນໃນໂຄງການທີ່ເອດີບີໃຫ້ ການສະໜັບສະໜູນ.</u>	11
	B. <u>ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການປະສານງານກັນໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ</u>	12
	C. <u>ຄວາມຕ້ອງການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງ</u>	
	D. <u>ຄວາມຕ້ອງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ</u>	14
V.	<u>REALIZING ADB-GOVERNMENT-NGO COOPERATION</u>	15
VI.	<u>MEDIUM-TERM ACTION PLAN</u>	16
	A. <u>ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນກິດ ຈະກຳທີ່ ເອດີບີໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ</u>	16
	B. <u>ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ</u>	22
	C. <u>ການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຂອງເອດີບີເພື່ອການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ</u>	25
	D. <u>ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ ເອັນຈີໂອ ແລະ ຈັດຫາການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມແຫ່ງສະຖາບັນ</u>	27
	E. <u>ການເສີມຂະຫຍາຍໃນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ</u>	29
VII.	<u>IMPLEMENTING THE FRAMEWORK</u>	31
	A. <u>ການປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ- ເອັນຈີໂອ</u>	31
	B. <u>ຜົນກະທົບຕໍ່ທົນ</u>	32

APPENDIXES

ພາກສັງລວມ

1. ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໄອ ແລະລັດຖະບານ, 2003 - 2005 ແມ່ນຂີດໝາຍອັນສຳຄັນຂອງການວັດທະນາສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີ (ເອດີບີ) ແລະອົງການເອກກະຊົນສາກົນ (ເອັນຈີໄອ), ເຊ່ນດຽວກັບການພົວພັນ 3 ຝ່າຍ ລະຫວ່າງ ເອດີບີ - ອົງການເອກກະຊົນສາກົນ ແລະອົງການລັດຖະບານ. ໂຄງຮ່າງຕ້ອງການໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຢ່າງແທ້ຈິງ ຕໍ່ບັນດານະໂຍບາຍທີ່ພົວພັນເຖິງເອດີບີ, ສະເພາະ, ນະໂຍບາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ (ນະໂຍບາຍ)¹. ໂຄງຮ່າງດັ່ງກ່າວຈັດຢູ່ໃນແຜນດຳເນີນງານ ເຊິ່ງລວມຢູ່ ໃນແຜນຍຸດທະສາດການດຳເນີນງານ ຂອງເອດີບີ ທັງໃນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ພິເສດ ແມ່ນການສົ່ງເສີມ “ສ້າງເງື່ອນໄຂສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຕັດສິນເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນຕື່ມ, ລວມທັງໃຫ້ມະຫາຊົນມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນການຕັດສິນ”² ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືແມ່ນສອດຄ່ອງ ກັບການແນະນຳ ຂອງຄນະ ປະທານ ແລະ ຄນະກຳມະການ ສະເພາະກິດກ່ຽວກັບການ ຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໄອ - ກະກຽມ ແຜນຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໄອ ກວ້າງຂວາງ.

2. ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືມີ ສອງທັດສະນະໂດດເດັ່ນຄື: ໜຶ່ງ ບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນ ເອດີບີ ໄດ້ໃຊ້ເວລາກວ່າ 6 ເດືອນ ກະກຽມ ຂຽນໂຄງຮ່າງດັ່ງກ່າວ, ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລື ແບບເລັ່ງລັດ 14 ຄັ້ງ, ໄດ້ມີ ການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ທົ່ວຊືງເຂດ. ມີຕົວແທນກວ່າ 500 ທ່ານ ຈາກ ບັນດາອົງການເອກ ກະຊົນສາກົນ, ພະນັກງານຈາກອົງການລັດຖະບານ, ພາກເອກກະຊົນ ແລະ ເອດີບີ, ໄດ ເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມ ແລະໄດ້ຮ່ວມກັນ ພິຈາລະນາບັນຫາ, ຈຸດປະສົງ ແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍອີງຕາມບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການ ຂອງບັນດາຕົວແທນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ. ຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງຂະບວນການ ແມ່ນໄດ້ມີການຄັດເລືອກ ເອົາຕົວແທນຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆ ມາ ລວມກັນຢູ່ກຸງມານິລາ ເປັນເວລາ 1 ອາທິດເພື່ອ ກະກຽມຂຽນ ໂຄງຮ່າງ ສະບັບທຳອິດ.

3. ສອງ, ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືບໍ່ແມ່ນນະໂຍບາຍຫຼືຍຸດທະສາດ. ແຕ່ມັນໃຫ້ “ແຜນທິດ” ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ ອົງການເອກກະຊົນສາກົນ ແລະ ພາກສ່ວນລັດຖະບານໄປຕາມທິດທາງການດຳເນີນງານໄລຍະກາງຂອງເອດີບີ. ເກືອບສອງທິດສັຕະວັດຜ່ານມາທີ່ເອດີບີຮັບຮູ້ວ່າ ການປະກອບສ່ວນຂອງ ເອັນຈີໄອແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ນີ້ເປັນ ເທື່ອທຳອິດທີ່ໄດ້ມີການກະກຽມໂຄງຮ່າງຢ່າງລະອຽດເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບວິທີການຮ່ວມມືດັ່ງກ່າວ.

4. ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ສາມາດປະກອບຄວາມຄິດເຫັນ ຕໍ່ທັດສະນະ (ວິໄສທັດ) ໄລຍະຍາວຂອງເອດີບີກ່ຽວກັບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ພາກສ່ວນລັດຖະບານ ແລະ ອົງການເອກກະຊົນສາກົນໂດຍມີຫຼາກຫຼາຍຄວາມຄິດເຫັນ, ປະສົບການ ແລະ ສະພາບການແຕກຕ່າງກັນໃນຊືງເຂດ ອາຊີ ປາຊີຟິກ. ຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງ 3ຝ່າຍ ເຊິ່ງແມ່ນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ.

¹ ເອດີບີ 1998. ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ. ມະນິລາ. ນະໂຍບາຍແນະນຳໃຫ້ພະນັກງານນຳໃຊ້ທາງເລືອກຕ່າງໆ, ທີ່ເຫັນວ່າສາມາດເປັນໄປໄດ້ ແລະ ແທດເໝາະເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານກັບເອັນຈີໄອ.

² ເອດີບີ 2000. ແຜນຍຸດທະສາດໄລຍະຍາວຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (2001-2015), ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 , ໜ້າ 1. ມານິລາ

“ເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ອົງການເອກກະຊົນສາກົນ ແລະ ອົງການລັດຖະບານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ໃນຂົງເຂດ ອາຊີ ປາຊີຟິກ ໂດຍຮ່ວມມືກັນສົ່ງເສີມການການຂະຫຍາຍ ຕົວແບບຍືນຍົງເພື່ອ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນທຸກ, ພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ການປົກຄອງ ທີ່ດີ.”

5. ຮັບຮູ້ວ່າເອດີບີ ມີການດຳເນີນງານຢ່າງກ້ວາງຂວາງໃນຫຼາຍສະພາບການ ແລະ ຫັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຊິ່ງມີຜົນຕິດການຕັດສິນໃຈຕໍ່ບັນດາອົງການເອັນຈີໂອໃນຂົງເຂດທີ່ເຮັດບົດບາດກ່ຽວກັບການພັດທະນາ, ການມີສ່ວນ ຮ່ວມໄດ້ກຳນົດສິ່ງທ້າຍທາຍ 4 ຢ່າງ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດເປົ້າໝາຍ, ລວມທັງຄວາມຕ້ອງການດັ່ງນີ້:

- (i) ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນກິດຈະກຳທີ່ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫລືອ;
- (ii) ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໂປ່ງໃສແລະການປະສານເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວ ສານ;
- (iii) ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ດ້ວຍກັນ.
- (iv) ເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດຖະບານ ແລະ ອົງການເອກກະຊົນສາກົນ.

6. ຄ້າຍຄືກັນ, ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນ 3 ປີ ຕໍ່ໜ້າໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນພິຈາລະນາພາຍຫຼັງມີການໂຕ້ ຖຽງກ່ຽວກັບຄວາມອາດສາມາດ, ຄວາມມຸ່ງຫວັງ ແລະ ສະພາບຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະສະຖາບັນ. ບັນດາຂໍ້ແນະນຳດັ່ງ ກ່າວສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (i) ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍຂຶ້ນໃນກິດຈະກຳທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍ ເອດີບີ
 - ວາງຮູບແບບການມີສ່ວນຮ່ວມ, ລວມທັງກຳນົດມາດຕະຖານ ລະດັບຕໍ່ສຸດ, ແລະ ພັດທະນາເອກກະສານ ແລະ ການປະເມີນຜົນຕົວແບບ.
 - ຈັດກອງປະຊຸມ 3 ຝ່າຍ ໃນລະດັບປະເທດ, ຂົງເຂດຍ່ອຍ, ແລະ ລະດັບຂົງເຂດຢ່າງເປັນປະຈຳເພື່ອຕີລາຄາ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເອດີບີ ແລະ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງມີຄວາມສົນໃຈເພື່ອສຶກສາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ທັນເວລາໂດຍບໍ່ປ່ອຍໄວ້ໃຫ້ກາຍເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໃນພາຍຫຼັງ.
 - ໃຫ້ ເອັນຈີໂອມີສ່ວນຮ່ວມໃນທຸກຂັ້ນຕອນປະຕິບັດໂຄງການ
 - ສະເໜີກົນໄກຕ່າງໆ ເພື່ອ ໃຫ້ເອັນຈີໂອ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການ ວາງແຜນ ຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາ ເຊ່ນດຽວກັບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນນະໂຍບາຍຂອງ ເອດີບີ (ຂໍ້ສະເໜີນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງມີການດັດປັບໃນກຳລະ ນິວັກ 4 ມີການປ່ຽນແປງ)
 - ສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງຜູ້ປະສານງານໃນສຳນັກງານເອດີບີປະຈຳປະເທດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມໂດຍສະເໜີ ແຕ່ງຕັ້ງພັນກຳການຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຜູ້ປະສານງານກັບ ເອັນຈີໂອ.
 - ສຳຫຼວດວິທີການເພື່ອໃຫ້ມະຫາຊົນມີອິດທິພົນຕໍ່ນະໂຍບາຍການກູ້ຢືມ (policy-based lending)
- (ii) ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການປະສານ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
 - ກະກຽມ ແລະ ປັບປຸງ ເອກກະສານ ຄູ່ມື ການປະຕິບັດຢ່າງເປັນຈຳເພື່ອໃຫ້ທັນສະພາບການ
 - ເສີມຂະຫຍາຍສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງເອດີບີ ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງນະໂຍບາຍເຮັດວຽກ ຮ່ວມມືກັນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເອກກະສານດັ່ງກ່າວໄດ້ບັນທຶກໃນລະບົບຂ່າວສານ

- ທົບທວນເອກກະສານທີ່ມີ ໃຫ້ມະຫາຊົນໄດ້ໃຊ້ອີງຕາມນະໂຍບາຍເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ລວມທັງບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງ ການແປເອກກະສານ
 - ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂະຫຍາຍກິດຈະກຳເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມຕື່ນຕົວກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງເອດີບີ, ແລະ ຜະລິດ ເອກກະສານສຳຄັນເປັນຫຼາຍພາສາ
 - ຈັດຕັ້ງສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງໂຄງການທີ່ ເອດີບີໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ.
 - (iii) ພັດທະນາ ຄວາມອາດສາມາດຂອງເອດີບີ ໃນການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ ໂດຍ:
 - ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານເອດີບີ ກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເຮັດວຽກກັບອົງການ ເອັນຈີໂອ ຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ພະນັກງານ ເອດີບີ;
 - ເຫັນດີ ໃຫ້ພະນັກງານ ເອດີບີເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ສິດກັບເອັນຈີໂອໃນການອອກແບບ ແລະ ປະຕິບັດໂຄງການ;
 - ມີການແລກປ່ຽນພະນັກງານລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອ.
 - (iv) ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ອົງການເອັນຈີໂອ ດ້ວຍວິທີດັ່ງນີ້:
 - ທົບທວນວິທີການໃຫ້ທຶ ແກ່ບັນດາອົງການເອັນຈີໂອ ແລະ ສ້າງກົນໄກໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການ;
 - ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງເອັນຈີໂອ;
 - ຮັບຮູ້ວ່າ ເອັນຈີໂອມີວິທີເຮັດວຽກທີ່ສ້າງສັນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບວິທີດຳເນີນງານຂອງເອດີບີ.
 - (v) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມື ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອດັ່ງນີ້:
 - ພັດທະນາໂຄງຮ່າງກົດໝາຍ ແລະ ເອກກະສານຕ່າງໆ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ, ແລະ ເອັນຈີໂອ, ແລະ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງພະນັກງານລັດໃນການປະສານງານກັບເອັນຈີ ໂອ
7. ແຜນດຳເນີນງານຂອງສູນເອັນຈີໂອຂອງ ເອດີບີໃນ 3 ປີຕໍ່ໜ້າຈະລວມເອົາ ບັນດາດ້ານຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆທີ່ ສະເໜີໃນກອງປະຊຸມ. ສູນເອັນຈີໂອ ຈະຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມື, ມີບົດບາດໃນ ການປະຕິບັດໂຄງຮ່າງ ເຊິ່ງໄດ້ແຈ້ງບອກໃຫ້ບັນດາກົມໃນສຳນັກງານເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະ ເອັນຈີໂອ. ຈະມີການ ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ມະຫາຊົນຮັບຮູ້ໃນແຕ່ລະປີ. ໂຄງຮ່າງອັນໃໝ່, ສຳລັບ 2006-2010 ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດໄລຍະກາງຂອງເອດີບີ, ຈະຖືກກະກຽມໃນ ປີ 2005 ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການແບບມີ ສ່ວນຮ່ວມຄ້າຍຄືວິທີການຄັ້ງນີ້.
8. ຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆ ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນພັດທະນາໃນກອງປະຊຸມ ແລະ ໃນເວລາຂຽນໂຄງຮ່າງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງເອດີບີ. ສະນັ້ນເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງໃຫ້ມີຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມສຳລັບປະຕິບັດ ໂຄງຮ່າງແມ່ນບໍ່ສູງ. ສຳລັບເອດີບີ, ມູນຄ່າສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄາດຄະເນປະມານ 3,7 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແຕ່ບໍ່ລວມການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂະໜາດນ້ອຍ.

I. ພາກສະເໜີ

1. ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອ ຖືກຮ່າງຂຶ້ນ ໂດຍ ຕົວແທນຈາກ ທະນາຄານພັດທະນາ ອາຊີ (ເອດີບີ) , ລັດຖະບານປະເທດສະມາຊິກ ແລະ ອົງການເອກກະຊົນສາກົນ (ເອັນຈີໂອ) ແລະ ພາກສ່ວນເອກກະຊົນ. ໂຄງຮ່າງຕ້ອງການໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຢ່າງແທ້ຈິງ ຕໍ່ບັນດານະໂຍບາຍທີ່ພົວພັນເຖິງເອດີບີ, ສະເພາະ ນະໂຍບາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ (ນະໂຍບາຍ). ປະທານທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີໄດ້ຮັບຮອງເອົາໂຄງຮ່າງດັ່ງກ່າວໃນປີ 2003.

2. ຄຽງຄູ່ກັບນະໂຍບາຍ, ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງ ຕາມການແນະນຳຂອງຄະນະປະທານ ແລະ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດປີ 2001 ກ່ຽວກັບການກະກຽມ “ແຜນການຮ່ວມມື” ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍຈັດຕັ້ງຂະບວນການປົກສາຫາລື ແລະ ສົນທະນາລະຫວ່າງສະຖາບັນ. ອັນນີ້, ລະຫວ່າງພາຍໃນອົງການ, ເຮັດໃຫ້ ເອດີບີຮັບຮູ້ວ່າການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອມີຄວາມສຳຄັນເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນງານມີປະສິດທິພາບ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຊຸມປີ 1980 ໄດ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະສານງານໃນ ເອດີບີ ແລະ ໄດ້ຮັບຮອງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການລິເລີ່ມຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອໃນປີ 1987. ໂຄງຮ່າງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຜນຍຸດທະສາດການດຳເນີນງານໄລຍະຍາວ ຂອງເອດີບີ³, ໂດຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເອດີບີສະໜັບສະໜູນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ເອັນຈີໂອໃນການອອກແບບ ແລະ ປະຕິບັດໂຄງການ⁴, ແຜນງານ ແລະ ການບໍລິການສັງຄົມ.

3. ດັ່ງນັ້ນ, ເອດີບີ ມີນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບ ສະພາບແວດລ້ອມ, ຍຸດທະສາດການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ໃນປະຈຸບັນ, ມີໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ, ມີທິດທາງທີ່ແນ່ນອນ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເອດີບີ, ລັດຖະບານ⁵ ແລະ ເອັນຈີໂອ ໄດ້ພະຍາຍາມຮ່ວມມືກັນຢ່າງໄກ້ສິດ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຄົນໃນຂົງເຂດອາຊີ ປາຊີຟິກ. ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືໄດ້ລະບຸຫຼັກການ ແລະ ຂອບເຂດແບບດຽວກັນຂອບເຂດທີ່ກ່ຽວພັນກັນ ເພື່ອປະສານງານ ກັນທີ່ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນງານຂອງເອດີບີ.

4. ການວິວັດທະນາເອກະສານ ແມ່ນຕ້ອງປັບປຸງ ແລະ ທົບທວນເອກະສານຢ່າງເປັນປະຈຳ ອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນປະຈຳປີ. ໄດ້ມີການໄດ້ສຸມທຸກຄວາມພະຍາຍາມໃນການຂຽນໂຄງຮ່າງເພື່ອໃຫ້ເປັນເອກະພາບກັນເທົ່າທີ່ສາມາດຈະເປັນໄດ້, ສ່ວນບັນຫາ ແລະ ຄຳເຫັນຕ່າງໆທີ່ບໍ່ສາມາດ ເປັນເອກະພາບກັນນັ້ນຈະແກ້ໄຂກໍຕໍ່ເມື່ອມີການຮ່ວມມືກັນຫຼາຍຂຶ້ນ. ແຜນຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນມາດຕິຢັດ, ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງມີການດັດປັບໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບ. ວິທີການການປະຕິບັດຂອງປະເທດໜຶ່ງອາດບໍ່ແທດເໝາະກັບສະພາບຂອງປະເທດອື່ນ, ຕົວຢ່າງໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຊົນນະບົດອາດບໍ່ແທດເໝາະກັບໂຄງການພັດທະນາວຽກສາທາລະນະສຸກໃນຕົວເມືອງ. ເພາະສະນັ້ນ, ຂໍ້ແນະນຳປະຕິບັດທີ່ລວມຢູ່ໃນໂຄງຮ່າງຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອີງຕາມສະພາບການ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ອີງຕາມຜົນຂອງການຕິດຕາມປະຕິບັດ.

³ ເອດີບີ 2000, ແຜນຍຸດທະສາດ ການດຳເນີນງານ ໄລຍະຍາວ ຂອງເອດີບີ (2001- 2005), ມານິລາ
⁴ “ໂຄງການ” ລະບຸໃນເອກະສານນີ້ ໝາຍເຖິງ ບັນດາໂຄງການຂອງເອດີບີ ດຳເນີນງານ ເພື່ອຊຸມຊົນ; ເອດີບີ ຍັງໃຫ້ກາຍຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນແກ່ຂະແໜງເອກກະຊົນ. ບັນດາໂຄງການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ນຳສະເໜີເຖິງເອດີບີ ເພື່ອຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນວ່າ ມີຄວາມພ້ອມ. ຕາມທຳມະດາ ເອດີບີ ບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອອກແບບ ແລະ ກະກຽມໂຄງການ ຂອງເອກກະຊົນ. ໂຄງການທີ່ໄດ້ໜັບໜຶ່ງ ຊ່ວຍເຫຼືອຄວນປົກສາຫາລືກັບ ເອັນຈີໂອໃນຊ່ວງໄລຍະພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ເອດີບີ ຈະສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ການປົກສາຫາລືພິເສດໃນກໍລະນີ ການປະຕິບັດໂຄງການມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ.
⁵ “ລັດຖະບານ” ໃນເອກະສານນີ້ ລວມເອົາລັດຖະບານທຸກລະດັບ : ລະດັບຊາດ, ຂົງເຂດ ຫລື ແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

5. “ເອັນຈີໂອ”ໃນເອກກະສານສະບັບນີ້ໝາຍເຖິງບັນດາອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ເປັນອົງການທີ່ດຳເນີນງານ ໂດຍບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ. ເອດີບີມີການຮ່ວມມືກັບເກືອບທຸກອົງການເອັນຈີໂອທີ່ເຮັດວຽກພັດທະນາ, ອົງການຕົວແທນມະຫາຊົນ, ສະມາຄົມຊຸມຊົນ, ອົງການອາສາສະໝັກ ຫຼື ອົງການອາສາສະໝັກພັດທະນາເອກກະຊົນ, ບັນດາອົງການສື່ກາງ, ກຸ່ມມະຫາຊົນທີ່ມີຈຸດມຸ່ງໝາຍດຽວກັນ ເຊ່ນສະມາຄົມນັກວິຊາການ ແລະ ສະຫະພັນກຳມະບານ “ອົງການມະຫາຊົນ” (CSOs) ໃນທີ່ນີ້ ໝາຍເຖິງບັນດາອົງການເອກກະຊົນ ແລະ ອົງການທີ່ດຳເນີນງານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສັງຄົມ, ໃນເອກກະສານໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືສະບັບນີ້ຈະໃຊ້ຄຳສັບຫຍໍ້ວ່າ ເອັນຈີໂອ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງບັນດາອົງການຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນ. ອົງການ ເອັນຈີໂອທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ທຸກລະດັບນັບແຕ່ທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບສາກົນລ້ວນແຕ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນທຸກກິດຈະກຳທີ່ ເອດີບີໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫຼືອ.

II. ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

A. ທັດສະນະລວມກ່ຽວກັບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອ

6. ເອດີບີໄດ້ຈຳກັດການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອຈົນເຖິງໄລຍະກາງຂອງທົດສະວັດ 1980. ເນື່ອງຈາກມີການຮ່ວມມືເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ເອດີບີເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີ ແຜນນະໂຍບາຍສະເພາະ ແລະ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຄວນມີການດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ໃນຂົງເຂດອື່ນໆ.

7. ໃນປີ 1987ເອດີບີ ໄດ້ ດັດປັບນະໂຍບາຍ ໂດຍຈັດຕັ້ງ ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອໃຫ້ກວ້າງຕື່ມ. ນະໂຍບານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ແກ້ໄຂຂອບເຂດ ການພົວພັນ ແລະ ດຳເນີນງານ ຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງສະຖາບັນ. ເຫັນວ່າການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອແມ່ນວິທີການນຶ່ງທີ່ສົ່ງເສີມການປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ຖະແຫຼງວ່າ ເອດີບີໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍການດຳເນີນງານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍນຳໃຊ້ຄວາມອາດສາມາດ ສະເພາະ ແລະ ຄວາມຊຳນິຊຳຊານ ຂອງເອັນຈີໂອ.

8. ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍ (1987), ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອ ແມ່ນແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການອັນພື້ນຖານຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກຂອງເອດີບີ, ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ທັງນີ້ ໄດ້ກຳນົດກົນໄກ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ 3 ຝ່າຍ; ເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະ ເອັນຈີໂອມີການຮ່ວມມືກັນກວ້າງຂວາງຂຶ້ນຕື່ມ; ແລະ ມີການແລກປ່ຽນທັດສະນະກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເອັນຈີໂອໃນການດຳເນີນງານຂອງເອດີບີ.

9. ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ສະພາບການພັດທະນາໃນຂົງເຂດ ອາຊີ ປາຊີຟິກ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງ, ການດຳເນີນງານຂອງເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອກໍ່ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງເຊ່ນດຽວກັນ. ເອດີບີໄດ້ຮັບຮອງແຜນຍຸດທະສາດການດຳເນີນງານ ເພື່ອສົ່ງເສີມການປະສານງານ, ການເຕີບໂຕຂອງບັນດາໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ຍັງສົ່ງເສີມບັນດາໂຄງການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການພັດທະນາມະນຸດ ແລະ ສັງຄົມ. ແລະການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ. ເອັນຈີໂອ, ໃນເວລາດຽວກັນ, ໄດ້ສືບຕໍ່ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ບົດບາດ ແລະ ອິດທິພົນ ໃນການຂະບວນການພັດທະນາໃຫ້ຈະເລີນເຕີບໂຕ. ການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ສົ່ງຜົນຕໍ່ການພົວພັນລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອ.

10. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບາງອົງການເອັນຈີໂອ ແລະ ການດຳເນີນງານ ດ້ານພັດທະນາຂອງເອັນຈີໂອ, ວິທີການການຄັດຄ້ານຕ່າງໆຂອງ ເອັນຈີໂອກຽວກັບການພັດທະນາໄດ້ປະກົດເດ່ນຂຶ້ນໃນເຄືອຄ່າຍການ ພັດທະນາຂອງ ສ ກົນ. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເອັນຈີໂອ ປີ 1999 ກຽວກັບການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງນໍ້າໃນກອງປະຊຸມການຄ້າໂລກ ເຊິ່ງຈັດຢູ່ກຸງຊີອາໂຕໄດ້ກາຍເປັນເຫດການອັນສຳຄັນໃນກອງປະຊຸມສາກົນ. ສຳລັບ ເອດີບີ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເອັນຈີໂອໃນກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງເອດີບີ ໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 2000 ທີ່ຊຽງໃໝ່ ໄດ້ປະກົດເດ່ນຂຶ້ນ. ການພັດທະນາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນວ່າ ເອດີບີຈຳເປັນຕ້ອງປະສານງານ ບໍ່ພຽງແຕ່ກັບບັນດາອົງການເອັນຈີໂອ ທີ່ມີໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຮ່ວມມື ປະຕິບັດໂຄງການເທົ່ານັ້ນ; ແຕ່ຍັງຕ້ອງຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ ເພື່ອຄັດຄ້ານ “ການປ່ຽນແປງໂລກຈັກກະວານ” ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນການເງິນລວມທັງ ເອດີບີດັດແປງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ການດຳເນີນງານເພື່ອຄວາມເປັນທຳຂອງສັງຄົມ.

B. ນະໂຍບາຍ ໃໝ່ກຽວກັບ ການຮ່ວມມື ກັບ ເອັນຈີໂອ

11. ການພັດທະນາເຫລົ່ານັ້ນ ເຮັດໃຫ້ເອດີບີມີການທົບທວນຍຸດທະສາດ 1997-2000 ແລະ ນະໂຍບາຍການເຮັດວຽກກັບ ເອັນຈີໂອຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງນັບແຕ່ປີ 1997-2002. ໃນເດືອນເມສາ 1998, ເອດີບີໄດ້ຮັບຮອງນະໂຍບາຍການເຮັດວຽກກັບ ເອັນຈີໂອ⁶, ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ, ມີຜົນບັງຄັບຈົນເຖິງປະຈຸບັນ, ໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຫລາກຫລາຍຂອງບັນດາອົງການ ເອັນຈີໂອ ແລະ ໄດ້ກຳນົດ “ການພັດທະນາອົງການເອກະຊົນສາກົນ” ເຊິ່ງມີຈຸດເນັ້ນສູງກັບພັດທະນາການຮ່ວມມືກັບອົງການມະຫາຊົນ. ນະໂຍບາຍຍັງໄດ້ໃຈແຍກການພັດທະນາຂອງ ເອັນຈີໂອເປັນ 2 ປະເພດ, ປະເພດເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ປະເພດທີ່ເຮັດວຽກງານເຜີຍແຜ່ເປັນໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ.

12. ໃນປີ 1998 ນະໂຍບາຍໄດ້ແນະນຳໃຫ້ເອດີບີ ຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ ໂດຍມີຈຸດມຸ່ງຫມາຍເຮັດໃຫ້ການບໍລິການຂອງ ເອດີບີມີຄຸນນະພາບ, ມີປະສິດທິພາບ, ຍືນຍົງ. ມັນຍັງຊຸກຍູ້ການຮວບຮວມ ປະສິບການ,ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານຂອງ ເອັນຈີໂອປະສົມປະສານເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານຂອງ ເອດີບີທັງນີ້, ໃຫ້ມີການຍົກເອົາບັນຫາ ແລະ ບຸລິມະສິດຕ່າງໆຂຶ້ນມາປຶກສາຫາລືໃນກອງປະຊຸມເອດີບີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ເອດີບີໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ.

13. ນະໂຍບາຍໄດ້ກຳນົດການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອເປັນ 3 ຊຶ່ງເຂດໃຫຍ່, ການຮ່ວມມືປະຕິບັດໂຄງການເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອລ້າດ້ານວິຊາການ, ການວາງແຜນງານ ແລະ ການພັດທະນານະໂຍບາຍຂອງປະເທດ. ມັນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເອດີບີຈະເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດດ້ານການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີການພົວພັນກັບເອັນຈີໂອ ສະໜິດແຫນ້ນຂຶ້ນຕື່ມ. ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນນີ້ ແມ່ນຄວນມີການຝຶກອົບຮົມ ແລະພັດທະນາວິຊາການໃຫ້ພະນັກງານຕົນ.

14. ນະໂຍບາຍຍັງຢາກໃຫ້ ເອດີບີ ມີບົດບາດເປັນຜູ້ປະສານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະອົງການມະຫາຊົນ. ໂດຍສະເພາະມັນໄດ້ລະບຸວ່າການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ ໃນລະດັບປະເທດ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງ ເປັນຂະບວນ ການ ເຊິ່ງຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທັງ 3 ຝ່າຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນຂອງທັງ 3

⁶ ເອດີບີ 1998, ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະອົງການເອກະຊົນສາກົນ, ມານິລາ

ຝ່າຍ. ນະໂຍບາຍປີ 1998 ຍັງເໜັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີການພັດທະນາສະຖບັນ ແລະສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງລັດຖະບານ ແລະອົງການເອັນຈີໂອ.

C. ຍຸດທະສາດການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ

15. ໃນປີ 1999, ເອດີບີ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນເປັນຈຸດໝາຍທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະໄດ້ວາງຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂົງເຂດໂດຍອີງຕາມຫລັກຫມັ້ນ 3 ຢ່າງທີ່ມີການພົວພັນ ເຊິ່ງກັນ ແລະກັນເຊັ່ນ: ການຂະຫຍາຍຕົວແບບຍືນຍົງ ເພື່ອຜັນປະໂຫຍດຂອງຄົນທຸກຈົນ, ການພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ການປົກ ຄອງທີ່ດິນ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເອັນຈີໂອ ໃນແຕ່ລະວຽກທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນກໍມີຄວາມສຳຄັນ ໃນວຽກງານ ພັດທະນາ. ເອດີບີເຫັນວ່າການປະຕິບັດງານຂອງເອັນຈີໂອ ແມ່ນມີອິດທິຜົນຕໍ່ທຸກທັດສະນະ ການດຳ ເນີນງານທີ່ເອເດບີບໍ່ເຄີຍມີປະສົບການມາກ່ອນ, ດັ່ງນັ້ນ ຄວນສຸມທຸກຄວາມພະຍາຍາມ ເພື່ອເສີມ ຂະຫຍາຍ ການຮ່ວມມືຂອງ 3 ຝ່າຍ.

16. ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2000, ທ່ານ ຕາດາວ ຊີໂນ, ປະທານທະນາຄານພັດທະນາອາຊີໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຂັ້ນສູງ ເພື່ອທົບທວນແຜນການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ ແລະ ພິຈາລະນາວ່າມີຄວາມພ້ອມ ຫຼືຍັງ ໃນການປະຕິບັດ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ. ຄະນະກຳມະການຂັ້ນສູງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດກະກຽມບົດສະເໜີສະເພາະ. ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນບົດລາຍງານສະບັບສົມບູນ. ບົດລາຍງານ ສະບັບດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງໄດ້ການປຶກສາທັງພາຍໃນພາຍນອກ ຈຶ່ງນຳສະເໜີຂໍອະນຸມັດຈາກປະທານຂອງ ທະນາຄານອາຊີ. ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໄດ້ພິຈາລະນາປະສົບ ເຮັດວຽກຂອງເອດີບີຮ່ວມກັບ ເອັນຈີໂອ ແລະ ໄດ້ທົບທວນການດຳເນີນງານ ແລະປະເມີນຜົນການສຶກສາວິໃຈກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

17. ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໄດ້ແນະນຳວ່າ ເອດີບີ ຄວນເສີມຂະຫຍາຍແຜນການ ແລະຂະບວນການເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປຶກສາຫາລື ແລະສົນທະນາກັບເອັນຈີໂອ ແລະ ເພື່ອແກ້ໄຂໃຫ້ທັນສະພາບການ, ແລະເຮັດໃຫ້ການສ້າງຕັ້ງສູນ ເອັນຈີໂອຢູ່ຫ້ອງການເອດີບີປະກົດເປັນຈິງ. ອີງຕາມຂໍ້ແນະນຳ ປີ 2001. ເອດີບີໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ຕາໜ່າງການພົວພັນເອັນຈີໂອໂດຍຈັດຕັ້ງສູນເອັນຈີໂອ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຕົວແທນຈາກບັນດາກົມຫ້ອງການທີ່ສັງກັດໃນເອດີບີ. ສູນເອັນຈີໂອ ເປັນສູນກາງການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະເອັນຈີໂອ, ທັງເປັນບ່ອນຕິດຕໍ່ສຳລັບບັນດາອົງການເອັນຈີໂອທີ່ຢາກຮູ້ຕື່ມ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງເອດີບີ. ໂດຍສະເພາະມັນຍັງ ມີໜ້າທີ່ ຮວບຮວມຄວາມຮູ້ ແລະປະສົບການຂອງ ເອັນຈີໂອມາໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຂອງ ເອດີບີ, ສືບຕໍ່ໃຫ້ມະຫາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາ, ກຳນົດ ແລະ ພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດພັນທະມິດ ແລະ ປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດຂອງສະຖາບັນໃຫ້ມີຄວາມທ້າວທັນໃນການປະສານງານກັບເອັນຈີໂອ.

18. ນັບແຕ່ສູນເອັນຈີໂອ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ສູນດັ່ງກ່າວໄດ້ເລີ່ມພັດທະນາກົນໄກ ເພື່ອປັບປຸງການປຶກສາຫາລື ແລະສົນທະນາກັບເອັນຈີໂອ. ອັນນີ້ ໄດ້ນຳໄປສູ່ການ ພັດທະນາ, ປີ 2002, ລິເລີ່ມຈັດຕັ້ງການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິ ຊາການໃນຂົງເຂດ (RETA) ໂດຍມີຕົວແທນຈາກຊຸມຊົນເອັນຈີໂອ, ອົງການມະຫາຊົນທົ່ວໄປ, ລັດຖະບານ ແລະ ພາກເອກກະ ຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ. RETA 6021, “ການຊ່ວຍເຫລືອ ລັດຖະບານດ້ານເຕັກນິກ ແມ່ນ ເພື່ອກະກຽມໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະເອັນຈີໂອ“ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບ ສະໜູນຈາກລັດຖະບານອົດສະຕາລີ ແລະລັດຖະບານອັງກິດ.

19. ແຜນຍຸດທະສາດໄລຍະກາງຂອງເອດີບີ (2001-2005) ຮັບຮູ້ຖ້າຢາກເພີ່ມປະສິດທິພາບການນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການນັ້ນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ເອດີບີມີການພັດທະນາການພົວພັນກັບບັນດາເພື່ອນຮ່ວມງານ ທີ່ເຮັດວຽກດ້ານພັດທະນາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ, ລວມທັງພັດທະນາການພົວພັນກັບບັນດາອົງການ ເອັນຈີໂອທີ່ເຮັດວຽກໃນຂົງເຂດດຽວກັນ. ແຜນຍຸດທະສາດໄລຍະກາງຍັງສະເໜີໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເອັນຈີໂອ, ຍິ່ງກວ່ານັ້ນການປະຕິບັດບັນດາໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນ ໂດຍລັດຖະບານ ຍີ່ປຸ່ນ (JFPR) ຈະຕ້ອງຖືກພັດທະນາ. ແຜນຍຸດທະສາດໄລຍະຍາວຂອງ ເອດີບີຍັງເຫັນວ່າການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນຕ່າງໆ, ຮ່ວມກັບອົງການມະຫາຊົນ ແລະ ພາກເອກະຊົນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຂະບວນການພັດທະນາ. ທັງນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນອັນຈຳກັດນັ້ນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ແຜນຍຸດທະສາດໄລຍະຍາວຍັງສະເໜີວ່າ ເອດີບີຄວນພັດ ທະນາວິທີເຮັດວຽກກັບ ເອັນຈີໂອ, ອົງການມະຫາຊົນ ແລະ ພາກເອກະຊົນໃຫ້ໃກ້ສິດກວ່າເກົ່າ. ການພົວພັນລະຫວ່າງເພື່ອນຮ່ວມງານ, ໃນນີ້, ອາດແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ການເງິນ, ມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍກົງໃນການອອກ ແບບ ແລະປະຕິບັດໂຄງການ ແລະການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຈາກການປະຕິບັດໂຄງການ.

D. ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະເອັນຈີໂອ ໃນປະຈຸບັນ.

20. ເອດີບີ ໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ ໃນຫລາຍໂຄງການ. ພາກນີ້ ຄວນອ່ານຄຽງຄູ່ກັບຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆທີ່ຈະສະເໜີໃນພາກຕໍ່ໄປ.

1. ສ້າງເງື່ອນໄຂເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນບັນດາກິດຈະກຳຂອງ ເອດີບີ

21. ໃນຫລາຍທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ເອັນຈີໂອ ມີບົດບາດສຳຄັນໃນຂະບວນການພັດທະນາ ແລະມັນກໍໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ແລະຮັບຮອງຈາກບັນດາອົງການມະຫາຊົນ, ເອດີບີ, ທະນາຄານພັດທະນາລະຫວ່າງຊາດ ແລະບັນດາອົງການຊ່ວຍເຫລືອສາກົນ.

22. ເອັນຈີໂອ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະມີຜົນງານຫລາຍດ້ານ ເຊິ່ງເປັນຂົວຕໍ່ ໃຫ້ແກ້ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ເອັນຈີໂອໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການພັດທະນາແບບສ້າງສັນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ໂຄງການສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມຄາດຫມາຍ, ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ໂຄງການສາມາດດຳເນີນໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຜີຍແຜ່ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະມີການປົກຄອງ ທີ່ດີ ແລະເປັນກະ ບອກສຽງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ.

23. ວິທີດຳເນີນງານແບບໃໝ່ຂອງເອດີບີ, ໄດ້ຮັບຮອງໃນຕົ້ນປີ 2002, ແນະນຳໃຫ້ມີການປົກສາຫາລືກັບ ເອັນຈີໂອໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການອອກແບບ ແລະປະຕິບັດໂຄງການ. ໃນຊ່ວງໄລຍະກະກຽມໂຄງການເງິນກູ້ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ, ພະນັກງານ ເອດີບີຄວນມີການປົກສາຫາລືກັບ ເອັນຈີໂອຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນແລະຮັບຮູ້ຄວາມຄິດເຫັນຈາກຫຼາຍທັດສະນະ, ໂດຍສະເພາະຈາກບຸກຄົນ ຫຼື ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໂດຍກົງຈາກການປະຕິບັດໂຄງການສະໜັບສະໜູນຈາກເອດີບີ. ອົງຕາມສະພາບການ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມ, ເອັນຈີໂອ ອາດຍັງເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາເພື່ອຊ່ວຍໃນການປະຕິບັດໂຄງການເງິນກູ້ ແລະ ໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ; ເອັນຈີໂອຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ເວລາ ທີ່ພະນັກ ງານເອດີບີ ສຳພາດ, ປົກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຫລືໃນການ ປະເມີນຜົນການ ດຳເນີນງານ ຂອງເອດີບີ.

24. ເອັນຈີໂອ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະຕິບັດໂຄງການເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 10% ໃນປີ 1990 ມາເປັນ 50% ໃນທົດສະຕະວັດຕໍ່ມາ. ການມີສ່ວນຮ່ວມດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມາໃນຮູບແບບສາຍພົວ ພັນລະຫວ່າງຜູ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ. ທີ່ປຶກສາ, ເອັນຈີໂອ ຍັງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອອກແບບ, ຕິດຕາມໂຄງການ ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນເອດີບີໃຫ້ການຊ່ວຍ ເຫລືອ ໂດຍກົງດ້ານການເງິນ.

25. ກອງທຶນຊ່ວຍເຫລືອ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນຂອງລັດຖະບານຍີ່ປຸ່ນ (JFPR) ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນເດືອນພຶດສະພາ 2000, ເປັນກອງທຶນຊ່ວຍເຫລືອລ້າ ເພື່ອທົດລອງການປະຕິບັດໂຄງການໃນຮູບແບບໃໝ່ ທີ່ສ້າງ ສັນກວ່າເກົ່າ, ເປັນໂຄງການທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນຢ່າງໂດຍກົງ ແລະ ເປັນໂຄງ ການທີ່ພົວພັນ ແລະ ສົ່ງເສີມໂຄງການທີ່ເອດີບີ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ. ໂຄງການເຫລົ່ານີ້ ສ່ວນຫລາຍໃຫ້ ເອັນຈີໂອ ເປັນຜູ້ວິເຄາະ, ຫລືອອກແບບ, ຫລືຊຸ້ມຄອງໂຄງການເອັນຈີໂອ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ຮັບຜິດຊອບ ປະຕິບັດໂຄງການ, ເປັນຜູ້ຊຸ້ມຄອງໂຄງການ. ເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະເອັນຈີໂອ ທັງ 3 ຝ່າຍ ກຳລັງສຶກສາ ວິທີເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ຮ່ວມກັນຜ່ານຜ່າທຸກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຮ່ວມກັນປະຕິບັດ ເພື່ອຜົນ ປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ.

26. ເອັນຈີໂອໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຫຼາຍໂຄງການຂອງເອດີບີ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກຫລາຍປະເທດໂຄງການດັ່ງກ່າວມີກອງທຶນຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ໂດຍແມ່ນລັດຖະບານອັງກິດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ. ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນຂອງປະເທດໂດຍ ແມ່ນ ລັດຖະບານໂຮນແລນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ. ເອັນຈີໂອ ກຳລັງຂຽນບົດວິພາກ ເພື່ອຂໍການ ຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການເງິນ (window) ປະຕິບັດໂຄງການທີ່ມີລັກສະນະສ້າງສັນ. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນເອັນຈີໂອ ກຳລັງພັດທະນາປຶ້ມຄູ່ມືກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ເອັນຈີໂອໃນການປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ, ອີງຕາມທັດສະນະສົ່ງເສີມການ ຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ ແບບເພື່ອນຮ່ວມງານ ແທນທີ່ຈະເປັນພຽງຜູ້ປະຕິບັດໂຄງການ.

27. ສ່ວນໃຫຍ່ ເອັນຈີໂອຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນປະກອບເຂົ້າໃນການວາງແຜນງານຂອງເອດີບີ, ລວມທັງໂຄງການ ການປະເມີນຄວາມທຸກຈົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PPA), ວາງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະໂຄງການສຳລັບປະເທດ. ການປຶກສາ ຫາລືກັບລັດຖະບານ, ເອັນຈີໂອ ແລະພາກສ່ວນອື່ນ ໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການພັດທະນານະໂຍບາຍ ແລະຂໍ້ແນະນຳຂອງເອດີບີ ກ່ຽວກັບວຽກງານດ້ານພະລັງງານ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ການກວດສອບ ແລະນໍ້າ. ການປຶກສາ ຫາລືກັບເອັນຈີໂອ ຍັງເປັນພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງກອງປະຊຸມປະຈຳ ຂອງເອດີບີ, ໂດຍເປີດໂອກາດໃຫ້ ເອັນຈີໂອໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນກັບພະນັກງານຂັ້ນນຳຂອງເອດີ ບີ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະປະເທດ. ຕາງໜ້າທ້ອງການຂອງເອດີບີ ປະຈຳແຕ່ລະປະເທດ ໄດ້ຈັດກອງ ປະຊຸມ ກັບ ເອັນຈີໂອ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອປຶກສາຫາລືບັນຫາຕ່າງໆທີ່ມີການກ່ຽວພັນກັບເອັນຈີໂອ.

28. ໃນປີ 2002, ສູນເອັນຈີໂອ ໄດ້ກຳນົດການຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມພົບປະໃນທຸກໆ 5 ເດືອນໂດຍຫມູນວຽນລະຫວ່າງບັນດາອົງການ ເອັນຈີໂອໃນປະເທດອາຊຽນ. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວໄດ້ເປັນຂົນສົ່ງການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະອາດກາຍເປັນລະບົບໃຫ້ພະນັກງານ ເອດີບີທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ເອັນຈີໂອໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ນີ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການແລກປ່ຽນພະນັກງານ ເອດີບີໄປເຮັດວຽກຢູ່ສຳນັກງານເອັນຈີໂອຕ່າງໆ.

2. ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໂປ່ງໃສແລະການປະສານງານເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ.

29. ເອດີບີ ຮັບຮູ້ວ່າການພົວພັນທີ່ດີ ແມ່ນອົງປະກອບສໍາຄັນສໍາລັບການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ. ເອດີບີ ໄດ້ປະຕິບັດຫລາຍບາດກ້າວ ເພື່ອປັບປຸງການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ປັບປຸງການພົວພັນກັບບັນດາພາກສ່ວນທີ່ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຕໍ່ການດໍາເນີນງານຂອງເອດີບີ.

30. ຕົວຢ່າງ: ຫ້ອງການ ຫຼື ຫ້ອງການຕາງໜ້າ ເອດີບີຢູ່ຫລາຍປະເທດໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດຂອງຕົນໂດຍເປີດກ້ວາງໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ອົງການ ເອັນຈີໂອ ແລະ ມະຫາຊົນທົ່ວໄປ. ການໃຫ້ຂໍ້ມູນຕ່າງປະກອບດ້ວຍ ຫລາຍວິທີດັ່ງນີ້: ຈົດຫມາຍແຈ້ງຂ່າວ, ເວບໄຊ, ຫ້ອງສະຫມຸດ, ແລະແຈກແຜ່ນພັບ. ໃນບາງໂອກາດກອງເລຂາປະຈຳສໍານັກງານໃຫຍ່ ເອດີບີ ແລະຕາງໜ້າສໍານັກງານຢູ່ຫລາຍປະເທດກໍໄດ້ເຊື່ອເຊີນເອັນຈີໂອມາຮ່ວມກອງປະຊຸມສໍາມະນາກ່ຽວກັບທັດສະນະຕ່າງໆກ່ຽວກັບການດໍາເນີນງານຂອງເອດີບີ.

31. ໃນເດືອນ ພະຈິກ 2001, ເອດີບີໄດ້ພິມຈົດຫມາຍແຈ້ງຂ່າວສະບັບທໍາອິດກ່ຽວກັບການພົວພັນລະຫວ່າງເພື່ອນຮ່ວມງານ (Partnership Newsletter), ຈົດຫມາຍ ເອເລັກໂຕຼນິກສໍາລັບເອັນຈີໂອ. ມີການຈັດພິມ, ແຈກຢາຍ 6 ຄັ້ງຕໍ່ປີ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ນະໂຍບາຍ, ໂຄງການ, ກອງປະຊຸມ, ເອກະ ສານ, ທຶນການສຶກສາ ແລະຝຶກອົບຮົມຂອງເອດີບີ ໃນຂົງເຂດອາຊີປາຊີຟິກ. ວາລະສານ“ ເພື່ອນຮ່ວມງານ” ເປັນເອກະສານ ທີ່ມະ ຫາຊົນສາມາດອ່ານ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ ⁷.

32. ສູນເອັນຈີໂອຍັງໄດ້ສ້າງລະບົບສື່ສານກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະເອັນຈີໂອໃນເວບໄຊຂອງເອດີບີ. ມັນໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກຂອງເອດີບີຮ່ວມກັບ ເອັນຈີໂອ, ບົດລາຍງານກອງປະຊຸມ, ບົດລາຍງານປະຈຳປີກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ, ການສຶກສາວິໃຈ, ຂ່າວຕ່າງໆ, ນະໂຍບາຍ, ຄຳປາໃສ ແລະເອກະສານຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຮ່ວມມື ກັບເອັນຈີ ໂອ.

33. ສູນເອັນຈີໂອ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງເງື່ອນໄຂໃຫ້ມະຫາຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໂດຍໄດ້ສ້າງລະບົບສື່ສານ ເອເລັກໂຕຼນິກ, ngocoordinator@adb.org. ມີການກວດກາລະບົບດັ່ງກ່າວຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ໄດ້ຕອບບັນຫາຢ່າງທ່ວງທັນ.

34. ນະໂຍບາຍຂອງ ເອດີບີກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນບົດລັບ ແລະເປີດເຜີຍແມ່ນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເອດີບີ ແລະການດໍາເນີນງານ. ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ, ມີຜົນນຳໃຊ້ໃນປີ 1995, ມີຈຸດປະສົງຊຸກຍູ້ການອະພິປາຍ, ສົນທະນາກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ, ການດໍາເນີນງານ, ເຜີຍແຜ່ຂ່າວສານ ແລະທັດສະນະຕ່າງໆ ຕໍ່ເຫດການ ແລະບັນຫາສໍາຄັນຕ່າງໆ. ຫລັກການຕົ້ນຕໍຂອງນະໂຍບາຍນີ້ ຢາກໃຫ້ມີການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ໃຫ້ມະຫາຊົນຮັບຊາບ. ເອກະສານດັ່ງກ່າວແມ່ນແຈກຢາຍໃຫ້ມະຫາຊົນ ຖ້າຕ້ອງການ, ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີ ມີການຈຳກັດ ດ້ານກົດໝາຍ. ມີເອກະສານຈຳນວນຫລາຍ ເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ມະຫາຊົນ ໂດຍເປີດທໍາສະຫມຸດກວ່າ 160 ແຫ່ງ ແລະໃນປະຈຸບັນ ເອກກະສານ ກ່ຽວກັບເອັນຈີໂອ ກໍມີແຈກຢາຍ.

⁷ ເມສາ 2002, ເອດີບີ ໄດ້ຈັດພິມແມ່ນພັບອະທິບາຍການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ ແລະທິດທາງໃນການເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບເອັນຈີໂອ.

35. ຈາກການປຶກສາຫາລື ກັບຫ້ອງການພົວພັນຕ່າງປະເທດ, ເອດີບີໄດ້ອອກຖະແຫລງການກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງ ເອດີບີຜ່ານສື່ຕ່າງໆ. ຖະແຫລງການດັ່ງກ່າວຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເອັນຈີໂອໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການສ້າງຕັ້ງໂຄງການ ແລະວາງນະໂຍບາຍຂອງເອດີບີ, ແລະແມ່ນກະບອກສຽງອັນສຳຄັນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ມະຫາຊົນ, ອົງການເອັນຈີໂອ, ຊຸມຊົນນັກທຸລະກິດ ແລະເພື່ອນຮ່ວມພັດທະນາດ້ວຍກັນຮັບຊາບຂໍ້ມູນກ່ຽວ ກັບກິດຈະກຳຂອງເອດີບີ.

3. ເອດີບີກຳລັງພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດໃນການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ.

36. ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງສູນເອັນຈີໂອ ແມ່ນສ້າງໃຫ້ພະນັກງານ ເອດີບີ ມີຄວາມຮູ້ສຶກຕົ້ນຕົວຕໍ່ບັນຫາ ແລະສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈກ່ຽວກັບ ເອັນຈີໂອ, ແລະຍັງພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຂອງພະນັກງານດ້ານການຮ່ວມມືກັບຕົວແທນຂອງ ເອັນຈີໂອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ. ໃນປີ 2002, ສູນເອັນຈີໂອ ຮ່ວມກັບພະແນກງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະຊັບພະຍາກອນໄດ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກກັບເອັນຈີໂອ 4 ສັ້ງ ທັງຢູ່ ສຳນັກໃຫຍ່ ແລະຢູ່ຫ້ອງການປະຈຳປະເທດ. ຄາດວ່າຈະເລີ້ມມີການຝຶກອົບຮົມໄລຍະຍາວ ເຊິ່ງໃນບາງໂອກາດ ກໍໄດ້ມີການເຊີນຕົວແທນຂອງເອັນຈີໂອ ແລະລັດຖະບານເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວ. ໃນປີ 2002 ກໍຍັງມີ ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການພັດທະນາແບບສ່ວນຮ່ວມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ເອດີບີ.

37. ເອດີບີ ໄດ້ຈັດຕັ້ງຕາໜ່າງເຮັດວຽກກັບເອັນຈີໂອ ພາຍໃນສຳນັກງານ ໂດຍແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນ 5 ກົມ, ປະຈຳສຳນັກງານ ແລະຫ້ອງການຕ່າງໆໜ້າ, ແລະໜ່ວຍງານອື່ນໆ ນັບແຕ່ປີ 2001 ສູນເອັນຈີໂອໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອປັບປຸງການປະສານກັບ ເອັນຈີໂອໃຫ້ແໜ້ນແຟ້ນ ໂດຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ (3 ຄົນ ໃນການປະສານງານກັບ ເອັນຈີໂອ ແລະແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານຕິດຕໍ່ວຽກງານກັບ ຢູ່ເອັນ ໂດຍແບ່ງເວລາ ເມື່ອຮັບຜິດຊອບທັງ 2 ຫ້ອງການ ລະຫວ່າງຫ້ອງການພົວພັນຕ່າງປະ ເທດ ແລະສູນເອັນຈີໂອ.

4. ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ເອັນຈີໂອ.

38. ເອດີບີ ໄດ້ສົ່ງເສີມການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງ ເອັນຈີໂອ ໂດຍຈັດກອງປະຊຸມ, ສຳມະນາ ແລະຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນ. ບັນດາໂຄງການກູ້ຢືມ, ແລະໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຍັງໄດ້ລວມເອົາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະການດຳເນີນງານຂອງເອັນຈີໂອ. ຕົວຢ່າງ, ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອທຶນໃຫ້ພະນັກງານຍິງ 180 ຄົນ ຈາກອົງການ ເອັນຈີໂອໃນ 7 ປະເທດ ພັດທະນາລະບົບການວາງແຜນ, ຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນໂຄງການ. ເອດີບີຮ່ວມກັບອົງການອາຊີ ປາຊີຟິກ ພິລິບໂຕຼບີ ຄອນໂຊຊຽມ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ພິມວາລະສານ “ລົງທຶນເພື່ອເຮົາເອງ”: “ການໃຫ້ ແລະຊອກຫາ ແຫຼ່ງທຶນໃນອາຊີ” ເຊິ່ງຈັດພິມໃນປີ 2001. ວາລະສານ ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຂຽນໂດຍເອັນຈີໂອ ໂດຍມີຈຸດ ປະສົງ ສົ່ງເສີມ ບັນດາອົງການເອັນຈີໂອ ໃນອາຊີ ປາຊີຟິກ ເພື່ອຊອກຫາແຫລ່ງທຶນ. ກິດຈະກຳ ສ້າງ ຄວາມອາດສາມາດຕ່າງໆ ແມ່ນກຳລັງປະຕິບັດ ແລະຈະຢູ່ໃນແຜນການຊ່ວຍເຫລືອບັນດາປະເທດສະ ມາຊິກທີ່ ກຳລັງພັດທະນາ.

5. ເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມື ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ

39. ນະໂຍບາຍປີ 1998 ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືກັບອົງການເອກະຊົນສາກົນ (ເອັນຈີໂອ) ສະເໜີ “ຈະຕ້ອງມີການພັດທະນາສະຖາບັນ ແລະສ້າງຄວາມອາດສາມາດຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວກັບເອັນຈີໂອ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດ”

ນະໂຍບາຍຍັງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ” ການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອໃນລະດັບຊາດ ຄວນດຳເນີນຢ່າງເປັນຂະບວນ ໂດຍມີສ່ວນຮ່ວມຈາກເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະເອັນຈີໂອ ເພື່ອ, ແລະເອດີບີ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ 3 ຝ່າຍ ເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະເອັນຈີໂອ.⁸ ໃນຫຼາຍສະພາບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເອດີບີ ພະຍາຍາມໃຫ້ມີການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງລັດຖະບານ, ແລະເອັນຈີໂອ ໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ (DMC) ແລະເຂົ້າຮ່ວມໃນການອອກແບບ ແລະປະຕິບັດໂຄງການທີ່ເອດີບີ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະໃນການປະເມີນຄວາມທຸກຈົນເພື່ອວາງແຜນຍຸດທະສາດຂອງປະເທດ. ໃນບາງໂອກາດ, ພະນັກງານ ເອດີບີໄດ້ພົບປະກັບ ລັດຖະບານ, ເອັນຈີໂອ ຫຼືຕົວແທນຂອງຊຸມຊົນ ເພື່ອຊ່ວຍ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທັງນີ້ ເພື່ອປັບປຸງ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ ແລະຊ່ວຍກັນແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງກ່າວ.

6. ເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມື

40. ເອດີບີໄດ້ຂະຫຍາຍບາດກ້າວໃນການຮ່ວມມືກັບບັນດາເອັນຈີໂອ ທີ່ເຮັດ ວຽກດ້ານພັດທະນາ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະກ້ວາງຂວາງ. ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຮ່ວມມືໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງໃນໄລຍະ 2-3 ທີ່ຜ່ານມາ. ເຖິງວ່າເອັນຈີໂອ ໄດ້ນຳເອົາຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະຄວາມອາດສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການດຳເນີນ ງານຂອງ ເອດີບີ, ແຕ່ ເອດີບີຕ້ອງເຮັດອີກຫລາຍຢ່າງ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຮ່ວມມືນັ້ນຢ່າງເຕັມປຸງມ. ພາຍໃຕ້ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືສະບັບນີ້, ແນະນຳວ່າທຸກໆກິດຈະກຳ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃນຮູບແບບດຽວກັນ. ອີງຕາມປະສົບການທີ່ຜ່ານມາ, ຈະມີການປັບປຸງການປະສານງານລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອ ໂດຍພັດທະ ນາຄວາມອາດສາມາດຂອງສະຖາບັນ ແລະຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີປະສານງານ ກັບ ເອັນຈີໂອ.

E. ພັດທະນາໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມື.

41. ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືສະບັບນີ້ ແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບອັນທຳອິດຈາກໂຄງການ RETA 6021 ເຊິ່ງເປີດກ້ວາງການສົນທະນາລະຫວ່າງ ບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ. ຕິດຕາມດ້ວຍການຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຫລາຍຄັ້ງ ໂດຍມີຕົວແທນຈາກ ເອດີບີ ແລະ ຊຸມຊົນເອັນຈີໂອ, ລັດຖະບານ ແລະພາກເອກະຊົນຈາກຫລາຍປະ ເທດໃນອາຊີ ປາຊີຟິກເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ເປັນເອກະພາບກັນກ່ຽວກັບວິທີການຊ່ວຍເຫລືອ ເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ ເພື່ອຫລຸດ ຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ສະເໜີຂະບວນການປຶກສາຫາລື.

III. ວິໄສທັດ

42. ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະເອັນຈີໂອ ຮັບຮູ້ວ່າ 3 ຝ່າຍໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສຳຄັນ ແລະຖືກຕ້ອງຢ່າງສົມບູນໃນຂະບວນການພັດທະນາ, ແລະໄດ້ປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນໃນການຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ໂດຍມີການພັດທະນາແບບຍືນຍົງສຳລັບຜູ້ທຸກ, ພັດທະນາສັງຄົມ ແລະການປົກຄອງ ທີ່ດີ. ການຈະເສີມຂະຫຍາຍການພົວພັນ ເຊິ່ງກັນ ແລະກັນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ທຸກ ຄວາມ ພະຍາຍາມ ເພື່ອຫລຸດ ຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ

⁸ ເອດີບີ 1998 ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະອົງການເອກະຊົນສາກົນ, ໜ້າ 34 ມາ ນິລາ.

43. ການຮ່ວມມືເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ ຕ້ອງອີງໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະມີຄວາມມຸ່ງຫວັງຮ່ວມກັນ ໂດຍແຕ່ລະຝ່າຍມີ ອິດທິພົນຕໍ່ການປະຕິບັດເຖິງວ່າສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ 3 ຝ່າຍບໍ່ທັນດຸ່ນດ່ຽງ. ຄວາມບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງນີ້ແມ່ນບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ການ ປະກອບ ສ່ວນຂອງເອັນຈີໂອ ໃນການພັດທະນາໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະຍືນຍົງ.

44. ຍ້ອນມີລະບົບການປະສານກັບ ເອັນຈີໂອຫລາຍຂຶ້ນ, ເອດີບີ ແລະລັດຖະບານໄດ້ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືຈະສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີການຮ່ວມມືກັນຫລາຍຂຶ້ນ, ການສະໜັບສະໜູນນະໂຍບາຍ, ການປະຕິບັດແຜນງານແລະໂຄງການດີຂຶ້ນນັ້ນ ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມ ລິນໃຈ ແລະຄວາມອາດສາມາດຂອງທັງ 3 ຝ່າຍ.

45. ວິໄສທັດຂອງໂຄງຮ່າງແມ່ນເຮັດໃຫ້ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ 3 ຝ່າຍ ເອັນຈີໂອ, ລັດຖະບານ ແລະເອດີບີ ແຫນ້ນແຟ້ນຂຶ້ນຕື່ມ, ຍາກໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍສະແດງບົດບາດທີ່ເດັ່ນຂອງຕົນໃນຂະບວນການພັດທະນາ, ຮັບຮູ້ວ່າສາຍ ພົວພັນລະຫວ່າງ 3 ຝ່າຍ ຈະບໍ່ສະເໝີກັນ, ຈຸດປະສົງທຳອິດ ແມ່ນຕ້ອງການເຮັດໃຫ້ສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະເອັນຈີໂອ, ລະຫວ່າງ ເອັນຈີໂອ ແລະລັດຖະບານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມ. ການຮ່ວມມືທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະຊ່ວຍເສີມຂະ ຫຍາຍຂະບວນການພັດທະນາ, ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາມີປະສິດທິຜົນດີກວ່າເກົ່າ; ເຊິ່ງດຽວກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ລັດຖະບານຫລາຍຂຶ້ນ.

46. ເອດີບີສາມາດເຮັດບົດບາດອັນສຳຄັນໃນການເສີມຂະຫຍາຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງ ເອັນຈີໂອ ແລະ ລັດຖະບານ, ແລະປັບປຸງການພັດທະນາຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ໂດຍເພີ່ມການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ.

47. ຈຸດປະສົງລວມຂອງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ: ໂຄງຮ່າງການດຳເນີນງານແມ່ນດັ່ງ ຕໍ່ໄປນີ້:

ການປັບປຸງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, ເອັນຈີໂອ ແລະ ລັດຖະບານແມ່ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມ ທຸກຈົນ ໃນຂົງເຂດອາຊີ ປາຊີຟິກ ໂດຍຮ່ວມກັນສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍໂຕ ແບບຍືນຍົງເພື່ອຄົນທຸກ, ພັດທະ ນາສັງຄົມ ແລະມີການປົກຄອງທີ່ດີ.

IV. ບັນດາ ແລະສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ.

48. ການປົກສາຫາລື ແລະການວິໄຈໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ⁹ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນບັນຫາ ແລະສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບການ ຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ, ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ.

⁹ (i) ການປົກສາໃນກຸ່ມນ້ອຍທີ່ກອງປະຊຸມພາກພື້ນ ແລະກອງປະຊຸມກະກຽມຂຽນບົດລາຍງານ ຊຶ່ງຈັດຢູ່ສຳ ນັກງານໃຫຍ່ຂອງເອດີບີ (ພຶດຈິກກາ 2002); (ii) ສະ ເໜີຂໍ້ມູນຂອງ ເອດີບີ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະເອັນຈີໂອ ໃນເມື່ອກ່ອນ, ກອງປະຊຸມເອັນຈີໂອ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານຂອງເອດີບີ (ພຶດສະ ຈິກາ 2002); (iii) ກອງປະຊຸມປົກສາຫາລື ທັງໃນລະດັບປະເທດ ແລະລະດັບຂົງເຂດຍ່ອຍ (ມິຖຸນາ - ຕຸລາ 2002); (iv) ຂໍ້ແນະນຳຂອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນ ການ ກອງປະຊຸມເປີດກ້ວາງກ່ຽວກັບ ເອັນຈີໂອໃນກອງປະຊຸມປະຈຳປີຄັ້ງທີ 35 ຂອງເອດີບີ, ຈັດທີ່ຊຽງຮາຍ (ພຶດສະພາ 2002), (v) ຂໍ້ແນະນຳ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ ການປົກສາຫາລື ແລະ ຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະເອັນຈີໂອ, ບົດລາຍງານຂອງເອດີບີ ສຳລັບການລວມຮ່ວມບັນດາ ອົງການເອັນຈີໂອ ໃນອາຊີ ເພື່ອ ການປັບ ປຸງການຈັດແບ່ງທີ່ດິນ ແລະການພັດທະນາຊຸມນະບົດ(ມີນາ 2002); (vi) ເອດີບີ, ບົດລາຍງານຂອງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ກ່ຽວກັບກຳນົດສະຖາບັນ ເພື່ອການຮ່ວມມືກັບ ອົງການເອກະຊົນສາກົນ (ກັນຍາ 2001); (vii) “ຈັດຕັ້ງສູນເອັນຈີ3ອ ໃຫມ່ທີ່ສຳນັກງານ ເອດີບີ” ກອງປະຊຸມປົກສາຫາລື ເພື່ອທົບຄວນ 01-17, ກອງປະຊຸມປົກສາຫາລືເອັນຈີໂອ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານຂອງເອດີບີ (ເມສາ 2001); ແລະ (viii) ເອດີບີ, ການວິໄຈປະເມີນຜົນສະ ເພາະກ່ຽວກັບ

A. ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍຂຶ້ນໃນໂຄງການທີ່ເອດີບີໃຫ້ ການ ສະໜັບສະໜູນ.

1. ບັນດາໂຄງການ.

49. ຄວນເພີ່ມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ເອັນຈີໂອໃນຂະບວນການປະຕິບັດໂຄງການ. ຄວນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ ໂດຍສະເພາະ ໃນການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ ແລະຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການອອກແບບໂຄງການທີ່ ເອດີບີໃຫ້ ການຊ່ວຍເຫລືອ, ແລະເພີ່ມການປະສານງານລະຫວ່າງ ເອັນຈີໂອ ແລະລັດຖະບານ ໃນເວລາພິຈາລະນາ ໂຄງການ. ເອັນຈີໂອ ບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາໃນການອອກແບບໂຄງການ ແຕ່ຍັງຊ່ວຍສ້າງ ຄວາມຮູ້ສຶກຕົນຕົວ ແລະເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ແລະຊ່ວຍສ້າງເງື່ອນໄຂເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ກັນ ລະຫວ່າງ ພາກສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງ.

50. ເອັນຈີໂອຍັງມີຄວາມຕັ້ງໃຈຢາກປັບປຸງນະໂຍບາຍ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະສະຖາບັນການ ເງິນສາກົນ. ເອັນຈີໂອສະແດງຄວາມເປັນຫວ່າງຕໍ່ນະໂຍບາຍການກູ້ຢືມ (policy-based lending) ແລະການກູ້ຢືມ ແບບມີເງື່ອນໄຂ ເຊິ່ງຄ້າຍຄືວ່າຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ກຸ່ມຄົນ ເນື່ອງຈາກບໍ່ໃຫ້ມະຫາຊົນ ແລະເອັນຈີໂອ ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ຜົນການອະພິປາຍກ່ຽວກັບການປັບປຸງມາດຕະການ. ຈຸດປະສົງຂອງການແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແມ່ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ບັນຫາທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງໃຫ້ຈັດມີກອງປະຊຸມພົບປະ ລະຫວ່າງ ຜູ້ນຳທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອ ປຶກສາຫາລື.

51. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເຖິງວ່າ ເອດີບີໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບຽບຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນການປະຕິບັດໂຄງການ, ລະບຽບ ການເຫລົ່ານັ້ນ ບາງຄັ້ງກໍບໍ່ໄດ້ກວມເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ, ກຸ່ມເບົ້າຫມາຍສະເພາະ, ແລະຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນໆ. ເອດີບີ ສາມາດປັບປຸງການຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ ໂດຍໃຫ້ກຸ່ມຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນມີສ່ວນຮ່ວມ. ໃນຄະນະດຽວກັນ, ຖ້າເປີດກ້ວາງໃຫ້ກຸ່ມຄົນເຫລົ່ານັ້ນປະກອບສ່ວນໃນການຕິດຕາມ ແລະປະ ເມີນຜົນ ແມ່ນສາມາດເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານຂອງ ເອດີບີ ເຊັ່ນດຽວກັບການພົບເຫັນບັນຫາອັນພື້ນຖານຂອງການ ປະຕິ ບັດໂຄງການ. ການຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີຕົວແທນຂອງລັດຖະບານ ແລະອົງການມະຫາຊົນເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນ ການຕິດ ຕາມ ແລະປະ ເມີນຜົນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ.

52. ການບໍ່ມີຖານຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ແລະ ສະເພາະໂຄງການທີ່ກວມເອົາກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບ ການສະໜັບສະໜູນຈາກ ເອດີບີ ເປັນການຂັດຂວາງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍສະເພາະໃນດ້ານ ການຕິດຕາມໂຄງການ.

ຂະບວນການພັດທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໂດຍຄັດເລືອກໂຄງການ ກະສິກຳ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະສານ ແລະຂະແໜງການໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ດ້ານສັງຄົມ ເຊິ່ງສະໜັບສະ ໜູນ ໂດຍເອດີບີ (ກຸມພາ 2001).

2. ການຂຶ້ນແຜນງານຕ່າງໆ

53. ຖ້າບັນດາ ເອັນຈີໂອຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະຂຶ້ນປະເທດໄດ້ມີໂອກາດປະກອບສ່ວນໃນການຂຶ້ນແຜນງານການພັດທະນາຊາດ ແລະການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກລວມທັງແຜນຍຸດທະສາດຂອງປະເທດ ແຜນດັ່ງກ່າວຈະ ກ່າວເຖິງ ຫຼາຍປັດໃຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີໂດຍນຳໃຊ້ຄວາມຊຳນິຊຳນານ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ເຄືອຂ່າຍຂອງ ເອັນຈີໂອ¹⁰

3. ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ

54. ປະສົບການຜ່ານມາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການສ້າງນະໂຍບາຍທີ່ມີທັດສະນະລວມຈະໃຫ້ເຮັດກົດໝາຍ ແລະຂໍ້ກຳນົດມີປະສິດທິພາບ ແລະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສາທາລະນະຊົນ. ແຕ່ວ່າມີພຽງບາງລັດຖະບານ ທີ່ອານຸຍາດໃຫ້ບັນດາ ເອັນຈີໂອ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະກຽມນະໂຍບາຍອັນສຳຄັນ, ກົດໝາຍ ແລະຂໍ້ກຳນົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ປັດໃຈໜຶ່ງທີ່ເປັນການກົດກັ້ນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ເອັນຈີໂອໃນການພິຈາລະນານະໂຍບາຍ ແລະກົດໝາຍຂອງຊາດແມ່ນຍ້ອນ ເອັນຈີໂອ ບໍ່ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍໃນຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງນະໂຍບາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການອອກກົດໝາຍຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ.

B. ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການປະສານງານກັນໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

55. ກົດຈະກຳຂອງ ເອດີບີ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ຂໍ້ມູນຕໍ່ສາທາລະນະຊົນແມ່ນລວມທັງ ເວັບໄຊ້, ການພິມເອກະສານ, ການອອກຂ່າວ, ເຄືອຂ່າຍທໍ່ສະໝຸດ, ວີດີໂອ ແລະວິທີການສ້າງຈິດສຳນຶກອື່ນໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວນີ້, ຍັງມີຂໍ້ມູນບໍ່ພຽງພໍ, ສະນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວິທີການເຮັດວຽກຂອງ ເອດີບີໃນລະດັບປະເທດ. ມີຂໍ້ມູນຈຳກັດທີ່ສຸດກ່ຽວກັບເອດີບີ ແລະ ວິທີການເຮັດວຽກຂອງ ເອດີບີ ທີ່ແປເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ. ການບໍ່ມີເອກະສານເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ ເປັນສ່ວນເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີຈິດສຳນຶກ ແລະຮັບຮູ້ໂດຍກົງກ່ຽວກັບວິທີການເຮັດວຽກຂອງ ເອດີບີ. ເອກະສານນະໂຍບາຍ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການແມ່ນຈະຖືກແປເປັນບາງເອກະສານສະເພາະເທົ່ານັ້ນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກຈາກ ເອດີບີ.

56. ເຊັ່ນດຽວກັນການຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການຕັດສິນໃຈຂອງ ເອດີບີ ແລະໂຄງສ້າງຂອງ ເອດີບີຍັງຈຳກັດ. ຕົວຢ່າງ, ໃນໄລຍະຜ່ານມາບໍ່ດົນນີ້ ເອດີບີໄດ້ມີການປົກສາຫາລືຢ່າງກ້ວາງຂວາງກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ, ແຕ່ບໍ່ຈະແຈ້ງວ່າຜົນຂອງການປົກສາຫາລືນັ້ນ ນຳໄປໃຊ້ແນວໃດ ຫຼື ຂັ້ນຕອນການປັບປຸງເອກະສານສະບັບສົມບູນກ່ອນຈະສະເໜີໃຫ້ຄະນະປະທານຂອງ ເອດີບີ ເພື່ອຮັບຮອງເອົາ.

¹⁰ ວິທີການດຳເນີນທຸລະກິດໃໝ່ຂອງ ເອດີບີ ມີຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຊັດເຈນ ໃຫ້ມີການປົກສາຫາລືກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງຊຸມຊົນພົນລະເຮືອນ ໃນເວລາກະກຽມຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດຂອງປະເທດ ແລະ ໃນການກະກຽມໂຄງການ. ການຈັດການປະສານງານດ້ານກອງທຶນພາຍນອກ ແລະ ການຮ່ວມມືໄດ້ກ່າວເຖິງ ວິທີການໃນການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທາງດ້ານການພັດທະນາຂອງບັນດາປະເທດຊະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ລວມທັງຊຸມຊົນພົນລະເຮືອນໃນການປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດຂອງປະເທດ.

57. ຄວາມຮູ້ຂອງ ເອດີບີກ່ຽວກັບຂອບເຂດວຽກງານ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມໃນບັນຫາການພັດທະນາຕ່າງໆ, ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເອັນຈີໂອ ແລະ ລັດຖະບານຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມ ອາດສາມາດ ແລະ ຄວາມຊຳນິຊຳນານຂອງ ເອັນຈີໂອຍັງຈຳກັດ. ສະນັ້ນໃນກໍລະນີທີ່ ເອດີບີ ຈະຊອກຫາເພື່ອນຮ່ວມງານສະເພາະການປະຕິບັດ ກິດຈະກຳກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາ, ຈະກ່ຽວກັບໂຄງການ ຫຼື ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ, ເອດີບີຈະບໍ່ສາມາດຫາອົງການທີ່ເໝາະສົມໄດ້ ເຊິ່ງຈະ ສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍລວມຕໍ່ໂຄງການ.

58. ເຖິງວ່າ ເອດີບີໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມມືກັບບັນດາ ເອັນຈີໂອ ກົນກວ່າ 20 ປີແລ້ວ, ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄຸ້ມ ຄອງ ແລະການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ເອັນຈີໂອໃນການດຳເນີນງານຂອງ ເອດີບີພ້ອມທັງບົດ ຮຽນຈາກໂຄງການທີ່ຜ່ານມາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປັບປຸງໃຫ້ດີເທື່ອ. ການບໍ່ມີ “ຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງສະຖາບັນ” ກ່ຽວກັບການຮ່ວມ ມືກັບ ເອັນຈີໂອເປັນການຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງ ເອດີບີໃນການຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການທີ່ຜ່ານມາ. ນອກຈາກນີ້ມີ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຕ້ອງເກັບກຳ, ປະເມີນ ແລະເກັບກຳປະສົບການຈາກອົງການທີ່ໃຫ້ທຶນຕ່າງໆ ໃນການປະຕິບັດ ວຽກງານກັບ ເອັນຈີໂອ.

59. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເອດີບີຄວນເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະຮຽນຮູ້ປະສົບການຂອງອົງການໃຫ້ທຶນອື່ນໃນການປະ ຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ພາຍໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ, ເອດີບີ ຄວນມີ ການພົວພັນກັບເຄືອ ຂ່າຍອົງການພັດທະນາສາກົນ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການແລກປ່ຽນວິທີການ ນຳໃຊ້ຂອງແຕ່ລະອົງການໃນການ ຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

C. ຄວາມຕ້ອງການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງ

60. ເອດີບີ ແມ່ນໄດ້ຮັບພາລະສ້າງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆຂອງປະເທດ. ຈຸດປະສົງນີ້ຈະ ບັນລຸໄດ້ດີກ່ວາເກົ່າ ຖ້າເອັນຈີໂອມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາບັນດາໂຄງການດັ່ງກ່າວນີ້. ແຕ່ວ່າຄວາມອາດສາ ມາດໃນການເສີມສ້າງການຮ່ວມມືໃຫ້ເຂັ້ມແຂງລະຫວ່າງ ເອດີບີ, ລັດຖະບານ ຕ່າງໆ ແລະບັນດາ ເອັນຈີໂອແມ່ນຈຳ ກັດ ຍ້ອນຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງກັນ ແລະກັນ, ການຮັບພາລະ, ຊັບພະຍາກອນ, ແລະໂອກາດຕົວຈິງສຳລັບ ການຮ່ວມມື. ນອກຈາກນີ້ແມ່ນບໍ່ມີກົນໄກເພື່ອຮັບປະກັນການສົນທະນາ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການຮັບຜິດຊອບຂອງ ທຸກໆຝ່າຍ. ການຮ່ວມມືຖືກຈຳກັດຍ້ອນຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບບົດບາດ ແລະສ່ວນປະກອບຂອງແຕ່ ລະພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຂະບວນການພັດທະນາ. ສະພາບດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໜັກຂຶ້ນຕື່ມຍ້ອນ ຂາດມາດຕະຖານທີ່ ຮັບຮອງໂດຍທົ່ວໄປໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂະບວນຂອງການພັດທະນາ. ທັງ ເອດີບີ ແລະ ບັນດາລັດຖະບານແມ່ນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ບໍ່ໄດ້ ຈັດຫາຊັບພະຍາກອນຢ່າງພຽງພໍສຳລັບຮ່ວມມືກັບບັນດາ ເອັນຈີໂອ ເຊັ່ນດຽວກັບບັນດາເພື່ອນຮ່ວມງານດ້ານການພັດທະນາຢ່າງເຕັມ ສ່ວນ, ສະນັ້ນຈະບໍ່ມີປະສົບການພຽງພໍ ໃນການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການພັດທະນາການຮ່ວມມືທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ຕໍ່ທັງສອງຝ່າຍ.

61. ບໍ່ພາຍຄວາມວ່າທຸກ ເອັນຈີໂອມີຄວາມອາດສາມາດ ຫຼື ທ່າແຮງລວມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຮ່ວມງານດ້ານການ ພັດທະນາທີ່ເຕັມສ່ວນໄດ້. ໃນຫຼາຍໆປະເທດ, ບັນດາ ເອັນຈີໂອ ຍັງຕ້ອງພັດທະນາວິທີການ ການແລກປ່ຽນປະສົບການ

ຫຼື ມີເຄືອຂ່າຍເພື່ອສາມາດປຶກສາຫາລືຢ່າງມີປະສິດທິພາບກັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍ, ລັດຖະບານ, ອົງ ການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນ ແລະຜູ້ຮ່ວມມືໃນການພັດທະນາອື່ນໆ. ບັນດາເອັນຈີໂອສ່ວນໃຫຍ່ຈະສຸມໃສ່ກິດຈະກຳ ການພັດທະນາເປັນຫຼັກ ແລະ ບໍ່ມີຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະການເງິນທີ່ພຽງພໍເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະການ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການ ຮ່ວມມືແບບຍຸດທະສາດກັບລັດຖະບານ ແລະອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍພາກສ່ວນເຊັ່ນ ເອດີບີ, ຍົກເວັ້ນການເປັນທີ່ປຶກ ສາໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງໂຄງການທີ່ມີທຶນສະນັບສະໜູນຈາກອົງການຊ່ວຍເຫຼືອ. ປະສິດທິພາບຂອງບັນດາ ເອັນຈີໂອຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດອີກຫຼາຍລະດັບກ່ຽວກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະການຈັດຕັ້ງ. ບັນດາ ເອັນຈີ ໂອ ໂດຍສະເພາະ ເອັນຈີໂອຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນມີທ່າແຮງທາງດ້ານການເງິນທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ໃຫ້ພະນັກງານ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ການຂຶ້ນແຜນໂຄງການ ແລະ ການສ້າງເຄືອ ຂ່າຍພົວພັນລະຫວ່າງເອັນຈີໂອ. ຂໍ້ ຈຳກັດໃນການສ້າງເຄືອຂ່າຍ ແລະການສ້າງຄວາມຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອັນຈີໂອ ເຊັ່ນດຽວຄວາມບໍ່ຈະແຈ້ງ ຂອງການ ເປັນຕົວແທນຂອງ ເອັນຈີໂອເປັນຂໍ້ຈຳກັດໃນການຊື່ຢັ້ງຢືນຫາທຳອິດກັນ ແລະກິດກັນການປະສານງານທີ່ມີປະສິດທິ ພາບ ແລະຄວາມພະຍາຍາມໃນການແກ້ຕາງ. ການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງບັນດາ ເອັນຈີໂອອາດຈະກິດກັນຄວາມສາມາດ ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເສີມສ້າງການຮ່ວມມື.

62. ການຄັດເລືອກ ເອັນຈີໂອແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຮ່ວມມືທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ມັນເປັນການຍາກສຳລັບພະນັກງານ ເອດີບີທີ່ຈະລະບຸ ເອັນຈີໂອທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຈະປຶກສາຫາລື ເມື່ອບໍ່ມີການວິ ເຄາະຢ່າງພຽງພໍກ່ຽວກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ມັນຈະບໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າບັນດາ ເອັນຈີໂອນັ້ນເປັນຕົວ ແທນໃຫ້ພາກສ່ວນໃດ. ບາງອົງການກໍ່ບໍ່ສາມາດໃຈ້ແຍກວ່າແຕກຕ່າງຈາກບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ. ບາງອົງການອາດຈະມີ ສ່ວນ ຮ່ວມດ້ານການເມືອງ.

D. ຄວາມຕ້ອງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ

63. ບັນດາ ເອັນຈີໂອສ່ວນຫຼາຍຈະຖືກເບິ່ງເປັນຜູ້ປະຕິບັດໂຄງການເທົ່ານັ້ນ ຫຼືເປັນ “ໝາຍາມ” ທີ່ສ້າງບັນຫາ. ລັດຖະບານໃນຫຼາຍໆປະເທດຍັງມີຄວາມສົງໃສຕໍ່ພຶດຕິກຳຂອງບັນດາ ເອັນຈີໂອ ແລະບາງລັດຖະບານພະຍາຍາມຈະ ຄວບຄຸມເຂົາເຈົ້າ. ການຂາດມີຄວາມເຂື່ອໃຈລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະເອັນຈີໂອ ແລະ ຂາດຄວາມພະຍາຍາມໃນ ການສື່ສານ, ສ່ວນຫຼາຍຈະນຳໄປສູ່ການປະເຊີນໜ້າຫຼາຍກ່ວາທີ່ຈະມີການຮ່ວມມືກັນ ແລະຈຳກັດການປະກອບສ່ວນ ທີ່ມີປະສິດທິພາບຂອງ ເອັນຈີໂອໃນການພະຍາຍາມພັດທະນາຊາດ.

64. ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກລັດຖະບານມີໂຄງຮ່າງດ້ານກົດໝາຍ, ການເງິນ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະສະໜັບສະ ໜູນວິທີການເຮັດວຽກຂອງ ເອັນຈີໂອ. ມີຫຼາຍ ເອັນຈີໂອເຊັ່ນດຽວກັນ ຫຼາຍອົງການລັດໃນບັນດາປະເທດຊະມາຊິກທີ່ ກຳລັງພັດທະນາ ໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນການສ້າງໂຄງຮ່າງສະເພາະປະເທດ ເພື່ອປັບປຸງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະເອັນຈີໂອ ໂດຍຜ່ານ ເອດີບີ ຫຼືການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນອື່ນໆ.

65. ສະຖາບັນບໍ່ມີກົນໄກໃຫ້ເອັນຈີໂອມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະຈັດຕັ້ງການປຶກສາຫາລືໃນຮູບແບບເປີດເຜີຍ ແລະມີ ສ່ວນຮ່ວມ. ລັດຖະບານຕ່າງໆສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ມີກົນໄກທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສຳລັບການສົນທະນາກັບ ເອັນຈີ

ໂອໃນລະດັບຊາດ (ເຊັ່ນ:ສະເພາະກະຊວງ ຫຼື ກົມ) ຫຼື ໃນທັດສະນະການຮ່ວມມືຂອງ ເອັນຈີໂອໃນຂະແໜງສະເພາະ (ເຊັ່ນ:ກະສິກໍາ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ສາທາລະນະສຸກ).

66. ມາເຖິງປະຈຸບັນອົງການໃຫ້ທຶນສາກົນຕ່າງໆຍັງເຮັດວຽກນໍາລັດຖະບານຢ່າງເຕັມປຽມເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີ ເອັນຈີໂອເຂົ້າຮ່ວມໃນການສົນທະນາດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະກ່ຽວກັບໂຄງການ ຫຼື ໃນແງ່ການແບ່ງທຶນພັດທະນາໃຫ້ແກ່ ແຕ່ລະຂະແໜງການ ຫຼື ໃນດ້ານການປະສານການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

V. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ

67. ເມື່ອຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກໍານົດ ແລະສົນທະນາຂໍ້ສະເໜີເພື່ອປະຕິບັດ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລະບຸຂໍ້ ສັນນິຖານ ແລະຂໍ້ສ່ຽງທີ່ກ່ຽວພັນກັບຂໍ້ສະເໜີນີ້. ບໍ່ມີການບັນທຶກລະອຽດກ່ຽວກັບການສົນທະນານີ້ແຕ່ຈະເປັນການຕີ ທີ່ຫວນຄິດຄືນບາງຈຸດສໍາຄັນທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນ.

- ຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ເອດີບີທີ່ຜ່ານມາ ແລະການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ ທີ່ກໍາລັງ ດໍາເນີນຢູ່ໃນປະຈຸບັນ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂຽນໂຄງຮ່າງຮັບຮູ້ວ່າ ເອດີບີໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມ ແລະສືບ ຕໍ່ພະຍາຍາມ. ສັງເກດເຫັນໄດ້ໃນເນື້ອໃນຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ຂໍ້ສະເໜີ ຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ- ເອັນຈີໂອ ແມ່ນບໍ່ມີເປົ້າໝາຍທີ່ ຈະ "ອອກແບບກົງກວງໃໝ່" ຫາກແຕ່ແມ່ນເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມພະຍາຍາມ, ຈົນມາເຖິງປະຈຸບັນ, ແມ່ນປະຕິບັດແບບສະເພາະກິດ ຫຼື ປະຕິບັດໃນຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃນສະຖາບັນ.
- ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີຫຼາຍວິທີການເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນປະເພດ, ຄວາມອາດສາມາດ, ການເປັນຕົວແທນ, ແລະ ລາຍການຂອງ ເອັນຈີໂອ; ການມີລັກສະນະຫຼາຍຮູບແບບ ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານທັດສະນະ ແລະຄວາມອາດສາມາດຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີ ໂອ; ຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງກວ້າງຂວາງດ້ານກົດໝາຍ; ແລະ ລະບຽບການ; ການເຮັດວຽກ ຂອງ ເອດີບີຢ່າງ ກວ້າງຂວາງໃນຂົງເຂດ; ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນຫຼາຍໆດ້ານ ແມ່ນບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ຮູບແບບ "ຂະໜາດ ດຽວສໍາລັບໝົດທຸກຢ່າງ" ເມື່ອຄວາມທ້າທາຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ- ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ. ຂໍ້ສະເໜີທີ່ເຫັນວ່າງ່າຍດາຍອາດຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໃນບາງປະເທດ ຫຼື ພາຍ ໃນບາງແຂວງ ແລະບາງລັດ. ສະນັ້ນໂຄງຮ່າງດັ່ງກ່າວໄດ້ສະເໜີໃຫ້ມີການດັດປັບພ້ອມທັງມີການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນປະຈໍາປີຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ- ເອັນຈີໂອ ແລະ ມີການປັບປຸງໂຄງຮ່າງ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນຂອງການປະເມີນ.
- ວິທີການແບບມີຂັ້ນຕອນໃນການປ່ຽນແປງ. ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ໄດ້ສະເໜີຂ້າງເທິງນີ້ ແລະຍ້ອນວ່າຊັບພະຍາ ກອນມີຈໍາກັດ, ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຂໍ້ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ປະຕິບັດ "ດ່ວນ" ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະ ຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ ຈະສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໃນທັນທີ ທັນໃດຢູ່ໝົດທຸກສະຖານທີ່. ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທຸກ ພາກສ່ວນອິດທິນ ແລະລໍຖ້າ.
- ຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂຽນໂຄງຮ່າງໄດ້ພິຈາລະນາຄວາມຈໍາກັດຂອງ ຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນ ແລະດ້ານມະນຸດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມື

ລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງສາມຝ່າຍຈະຕ້ອງມີຄຳ
ໝັ້ນສັນຍາສົ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນການເງິນ ແລະມະນຸດ. ໄດ້ຄາດຫວັງໄວ້ວ່າ ເອດີບີ
ຈະປະຕິບັດຕາມຄຳໝັ້ນສັນຍາຕາມຂໍ້ຊີ້ນຳຂອງບົດລາຍງານ ຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານໂດຍຈະຕ້ອງຈັດຫາ
ຊັບພະຍາກອນທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອສຳເລັດການປັບປຸງການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ. ມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າກັນນີ້ແມ່ນ
ຝ່າຍລັດຖະບານ ແລະ ເອັນຈີໂອ ສັນຍາວ່າຈະປະກອບຊັບພະຍາກອນ ເຂົ້າ ໃນຄວາມພະຍາຍາມນີ້, ບາງ
ທີອາດຈະໃນລະດັບທີ່ຈະສູງຫຼາຍກວ່າທີ່ເຄີຍໄດ້ສະໜອງມາ ກ່ອນ.

- o ບົດບາດທີ່ສຳຄັນຂອງລັດຖະບານ. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສ້າງການພົວພັນລະ
ຫວ່າງ ເອດີບີ ແລະເອັນຈີໂອໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ. ແຕ່ວ່າລັກສະນະຂອງ ເອດີບີ, ການປະກອບສ່ວນ ຂອງເອັນຈີໂອ
ໃນການລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃນເນື້ອໃນການດຳເນີນ ເອດີບີ ຈະສຳເລັດໄດ້ ຖ້າລັດຖະບານເປັນພາກ
ສ່ວນໜຶ່ງໃນການພົວພັນລະຫວ່າງສາມຝ່າຍ.

V. ແຜນປະຕິບັດໄລຍະກາງ

68. ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ ໄດ້ສະເໜີກິດຈະກຳສະເພາະ ເພື່ອປັບປຸງການຮ່ວມມືທີ່
ມີປະສິດທິພາບລະຫວ່າງ ເອດີບີ, ລັດຖະບານ ແລະ ເອັນຈີໂອ. ກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ສະເໜີແມ່ນຈັດເປັນ 5 ປະເພດໃຫຍ່
ລວມ (ແລະບາງກໍລະນີກໍຊ້ອນກັນ) ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- o ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນກິດຈະກຳທີ່ ເອດີບີໃຫ້ການສະ
ໜັບສະໜູນ
- o ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການປະສານງານເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- o ການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຂອງ ເອດີບີ ໃນການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ
- o ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງ ເອັນຈີໂອ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນສະຖາບັນ
- o ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ

69. ກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີນີ້ຈະລິເລີ່ມໃນຊ່ວງປີ 2003-2005 (ຕົງກັນກັບແຜນຍຸດທະສາດໄລຍະກາງຂອງ ເອດີບີ).
ບາງກິດຈະກຳຈະສືບຕໍ່ປະຕິບັດເກີນໄລຍະນີ້. ຂໍ້ສະເໜີເພີ່ມຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂຽນໂຄງຮ່າງຈະປະຕິບັດໃນ
ປີ 2006 ຫຼື ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ສະເໜີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2.

**A. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນກິດ ຈະກຳທີ່ ເອດີບີ
ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ**

1. ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

70. ເອດີບີ ມີຂໍ້ແນະນຳ ແລະ ມາດຕະຖານຫຼາຍໆຢ່າງສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ. ຂໍ້ແນະ
ນຳນີ້ແມ່ນໄດ້ລະບຸຢ່າງຈະແຈ້ງໃນ ເອກະສານຄູ່ມືສຳລັບການວິເຄາະຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສັງຄົມ: ເອກະສານດຳ

ເນີນງານ ຂອງ ເອດີບີ ເດືອນທັນວາ ປີ 2001 (ໂດຍສະເພາະເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4 ກ່ຽວກັບ “ການຮ່ວມມື” ແລະ “ການວິເຄາະກ່ຽວກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ”).¹¹

71. ການຮ່ວມມືຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງສາມາດ ແລະ ຄວນຈະເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍລະດັບ ແລະ ຫຼາຍໄລຍະໃນວົງຈອນຂອງໂຄງການ. ເອດີບີໄດ້ພະຍາຍາມທົບທວນເພື່ອໃຫ້ມີການປຶກສາຫາລືຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນ ຫຼາຍໆໂຄງການສະຖາບັນສຳລັບໂຄງການ ແລະກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຂອງທຶນກູ້ຢືມ ແລະທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ. ການຮ່ວມມືຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໜັກສະເພາະສຳລັບນະໂຍບາຍຂອງ ເອດີບີ ກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຊົນເຜົ່າ, ແລະການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ໂດຍຈັດຕັ້ງ “ແຜນການປຶກສາຫາລື”.

72. ຄວາມພະຍາຍາມສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ອີກເພື່ອໃຫ້ສະຖາບັນມີລະບົບ ແລະ ຖືກລະບຽບກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ເອັນຈີໂອ ໃນວຽກງານຂອງ ເອດີບີ. ເອດີບີຄວນມີຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການຄັດເລືອກ ແລະວ່າຈ້າງ ເອັນຈີໂອ ໃນກິດຈະກຳທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍ ເອດີບີ. ຂໍ້ແນະນຳຈະລະບຸ ເອັນຈີໂອ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຂັ້ນຊາດ ແລະ ຂັ້ນສາກົນທີ່ເໝາະສົມ ແລະພັດທະນາແຜນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະມີຮູບແບບສຳລັບບັນທຶກຜົນຂອງຂະບວນການມີສ່ວນຮ່ວມ, ດີທີ່ສຸດໃຫ້ເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ. ເອກະສານບັນທຶກດັ່ງກ່າວ, ຄວນກວມເອົາຂໍ້ຕົກລົງສະເພາະ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ບໍ່ເປັນເອກະພາບກັນ, ຄຳຕອບຂອງເອດີບີ ແລະການຕິດຕາມສືບຕໍ່ ພ້ອມທັງລາຍຊື່ທີ່ຄົບຖ້ວນຂອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລື. ເອດີບີຄວນຈະແຈກຢາຍເອກະສານດັ່ງກ່າວເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫ່ວາງແຕ່ລະກຸ່ມ ທີ່ຕ້ອງການຢາກຮູ້ ແລະເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ ຄວາມໂປ່ງໃສໃນວຽກງານຂອງ ເອດີບີ. ເອດີບີຄວນຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການກະກຽມເອກະສານດັ່ງກ່າວສຳເລັດລົງ ແລະສາມາດແຈກຢາຍຂໍ້ມູນພາຍໃນໜຶ່ງເດືອນພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມ.

73. ເຖິງວ່າ ເອດີບີຈະປັບປຸງຂໍ້ແນະນຳໃນຂັ້ນສູນກາງ, ຄາດວ່າ ຫ້ອງການເອດີບີ ປະຈຳປະເທດຕ່າງໆ, ລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ແລະ ບັນດາ ເອັນຈີໂອຈະຕ້ອງປະສານເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳເໝາະສົມກັບສະພາບຂອງແຕ່ລະປະເທດສະເພາະ.

ສັງລວມຂໍ້ສະເໜີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

A1. ເອດີບີ ຄວນສ້າງຂໍ້ແນະນຳ ກ່ຽວກັບການມີການຮ່ວມມື ຢ່າງເປັນທາງການ ລວມທັງມາດຕະຖານທີ່ຕໍ່ສຸດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການແຈກຢາຍຂໍ້ມູນ ແລະ ປະກອບໃສ່ຄູ່ມືການດຳເນີນງານ. ເອດີບີ ຄວນພັດທະນາຮູບແບບ ຫຼືແບບຢ່າງເອກະສານການປຶກສາຫາລືທີ່ສຳຄັນ ກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງກົນໄກການປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ປຶກສາຫາລືນຳ

¹¹ ເອກະສານອື່ນໆແມ່ນລວມເອົາເອກະສານ ເອດີບີ ພຶດສະພາ 1994 ສູ່ມືສຳລັບການປະກອບມິຕິທາງດ້ານສັງຄົມເຂົ້າໃນໂຄງການ; ອາເລ່ນ ພາວເລີ, ການປັບປຸງຄວາມຮ່ວມມືໃນແຜນຍຸດທະສາດຂອງປະເທດ ແລະ ແຜນໂຄງການ, ເອກະສານການພັດທະນາດ້ານສັງຄົມຂອງ ເອດີບີ ເບີ 2, ພຶດສະພາ 2001, ຫອມມາສ ເອຟຄາໂຣ, ຕົ້ນທຶນດ້ານສັງຄົມ, ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ແລະ ການລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ເອກະສານການພັດທະນາດ້ານສັງຄົມຂອງ ເອດີບີ ເບີ 3 ພຶດສະພາ 2001; ແລະ ເອກະສານເອດີບີ ທັນວາ 2001 ຂັ້ນຕອນທຸລະກິດສຳລັບການຈັດຕັ້ງໃໝ່ຂອງ ເອດີບີ. ອີກເອກະສານໜຶ່ງທີ່ມີຄຸນປະໂຫຍດຫຼາຍແມ່ນ ແຊມເຄນເບີ, ເລັນນີ ລິນ, ແຄດເທີລິນ ໂທດີ, ຊຊາຣາ ພິສ. ແລະ ດູແອນ ເບີເຈີ້, ຂໍ້ຊີ້ນຳສຳລັບຜູ້ອຳນວຍການຕັດສິນໃຈແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ນິວ ໂຊເຊຕີ້ ພັບບລິກເຊີ້, ເມສາ 2001 (ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເປັນພື້ນຖານສຳລັບການເຝິກອົບຮົມຂອງພະນັກງານເອດີບີ ໃນດ້ານ “ການອຳນວຍ”).

2. ກິນໂກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

a. ໃນລະດັບປະເທດ

74. ຈຸດສຸມອັນຕົ້ນຕໍສໍາລັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນຈະຢູ່ໃນລະດັບປະເທດ. ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດ ແລະລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາຄວນຈະຈັດກອງປະຊຸມເປັນປະຈຳ (ຢ່າງນ້ອຍປະຈຳປີ) ລະຫວ່າງສາມຝ່າຍ ເພື່ອສົນທະນາກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງ ເອດີບີໃນປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນຂໍ້ 67. ການປຶກສາຫາລືນຄວນຈະຈັດຂຶ້ນເພື່ອການອະທິບາຍ ຫຼືປັບປຸງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນໂຄງການປະເທດຂອງ ເອດີບີພ້ອມທັງການປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ ຢ່າງເປັນປະຈຳກ່ຽວກັບການບັນລຸເປົ້າໝາຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຜ່ານຂໍ້ຕົກລົງການຮ່ວມມື ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຫຼືຜ່ານເປົ້າໝາຍການພັດທະນາໃນສະຫະສະຫວັດ, ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດ, ໂດຍມີການສົນທະນາກັບພະນັກງານ ສຳນັກງານສູນກາງ ແລະ ພະນັກງານລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະມີບົດບາດຫຼັກໃນການຈັດຕັ້ງ “ກອງປະຊຸມຮ່ວມມື” ນີ້

75. ໃນຂັ້ນຕອນທຸລະກິດໃໝ່ຂອງເອດີບີ ໄດ້ໃຫ້ສິດ(ອຳນາດ)ປຶກສາຫາລື ກັບມະຫາຊົນໃນການກະກຽມແຜນຍຸດທະສາດ ແລະແຜນໂຄງການຂອງປະເທດ, ບັນດາກົມໃນເຂດ ແລະລັດຖະບານຕ່າງໆ (ທີ່ມີການສະນັ້ນສະໜູນຈາກສູນເອຈີໂອ) ຄວນຈະຮ່ວມມືກັນ ເພື່ອໃຫ້ມີ ເອັນຈີໂອເຂົ້າຮ່ວມຢ່າວຫ້າວທັນໃນຂະບວນ ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະແຜນການໂຄງການຂອງປະເທດຢ່າງໄວ. ຕົວແທນຂອງບັນດາເອັນຈີໂອຄວນຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການພັດທະນາແຜນການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ໃນຂະບວນພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດ ແລະຄວນເຂົ້າຮ່ວມການສົນທະນາກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະແຜນການໂຄງການຂອງປະເທດ ກ່ອນຈະມີການຕັດສິນໃຈ ນອກຈາກນັ້ນເອັນຈີໂອ ແລະພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຄວນໄດ້ຮັບແຜນຍຸດທະສາດ ແລະແຜນການໂຄງການຂອງປະເທດ ໃຫ້ທ່ວງທັນເວລາ. ທີມງານວາງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະແຜນການໂຄງການຂອງປະເທດ ຄວນຈະບັນທຶກຄຳຄິດເຫັນສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ເນື້ອໃນຂອງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການໂຄງການຂອງປະເທດ ແລະການຮັບຮອງເອົາ.

76. ນອກຈາກນັ້ນເອດີບີ ແລະລັດຖະບານຄວນຈະສຶກສາຊອກວິທີທາງທີ່ ເອັນຈີໂອຈະສາມາດປະກອບສ່ວນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໃນຂະບວນການກະກຽມໂຄງການເງິນກູ້. ຕົວຢ່າງ, ເອັນຈີໂອອາດຈະຊ່ວຍໃຊ້ຄວາມທ້າທາຍ ຫຼືຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນຂະແໜງໃດໜຶ່ງ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ ລວມທັງການໃຫ້ຄວາມຮູ້ຕໍ່ຕົວແທນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການປ່ຽນແປງທີ່ສະເໜີຂຶ້ນ ຫຼືສ້າງເງື່ອນໄຂສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ການສົນທະນາມີເນື້ອໃນ ແລະມີເຫດຜົນ. ໃນໄລຍະປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ, ເອດີບີຄວນຈະນຳເອົາ ເອັນຈີໂອເຂົ້າໃນຂະບວນການກະກຽມໂຄງການທຶນນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຢືມຢ່າງນ້ອຍໜຶ່ງໂຄງການ. ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບຈະສາມາດປະກອບເຂົ້າໃສ່ໃນຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືທີ່ໄດ້ສະເໜີຢູ່ຂໍ້ A1 ຂອງການສະເໜີການດຳເນີນກິດຈະກຳ.

77. ການປະຕິບັດຂອງຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງປະເທດສະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ແມ່ນຈັດກອງປະຊຸມພາຍໃນປະເທດກັບNGOຢ່າງເປັນປະຈຳ (ລວມທັງໃນເຂດໂຄງການ) ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບໂຄງການສະເພາະ ຫຼືອົງປະກອບຂອງແຜນການໂຄງການເຊິ່ງຄວນຈະຂະຫຍາຍອອກໃຫ້ໄປເຖິງ ຫຼາຍໆປະເທດ. ກອງປະຊຸມຄວນສຸມໃສ່ບັນຫາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼື ຂໍ້ຄົງຂ້າງອື່ນໆ, ຄວາມເປັນທ່ວງເປັນໃຍຂອງເອັນຈີ

ໂອ ຫຼື ຊຸມຊົນກ່ຽວຂ້ອງ, ການຕິດຕາມໂຄງການ, ບັນຫາອື່ນໆ ຫຼື ຄວາມຫຼຸຍາກອື່ນໆ ພ້ອມທັງສ້າງໃຫ້ມີໂອກາດ ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການຮ່ວມມື

78. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດເປັນເກະພາບກັນລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ເອດີບີ ຄວນຈະເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງ ແລະເຂົ້າໃຈງ່າຍ ພ້ອມທັງຈັດໃຫ້ມີການປຶກສາຫາລືເພີ່ມ ແລະ ເປັນຄົນກາງໃນການປຶກສາຫາລື, ຄວນພະຍາ ຍາມໝົດທຸກວິທີທາງເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນຂັ້ນຕົ້ນ ດັ່ງສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເວລາໃນການແກ້ ໄຂບັນຫາ (ຕົວຢ່າງຂັ້ນຕອນການກວດກາຂອງເອດີບີ ແລະ/ຫຼື ການຊັກຊ້າໃນການປະຕິບັດໂຄງການທາງແຕ່ຕ້ອງຮັບ ຮູ້ວ່າລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍລວມ ໃນການຈັດກອງປະ ຊຸມ ເພື່ອປຶກສາຫາລືເຖິງຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ..

79. ເອດີບີຈະພະຍາຍາມໃຫ້ມີເອັນຈີໂອເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນນະໂຍບາຍໂຄງການ ຂອງ ເອດີບີ. ການເຂົ້າຮ່ວມອາດມີຮູບແບບເປັນສັນຍາຍ່ອຍ ຫຼື ພາກສ່ວນເອກະລາດ, ຈະເປັນອົງປະກອບເຂົ້າໃນກົນ ໄກການຕິດຕາມຂອງ ເອດີບີທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ລວມທັງວິທີການປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ແລະກົນໄກປ້ອງກັນ ແລະການນຳໃຊ້ “ຄະນະຜູ້ຊ່ຽວຊານ”. ເອດີບີອາດຈະຕັດສິນໃຈໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກ ໃຫ້ແກ່ບັນດາເອັນຈີໂອ ທີ່ໄດ້ຖືກຂັດ ເລືອກເພື່ອເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ. ການເພີ່ມການມີສ່ວນ ຮ່ວມຂອງເອັນຈີໂອ ຄວນຈະເລີ່ມກັບໂຄງການທີ່ເປັນໂຄງໃຫ່ຍ ແລະ ສັບສິນເຊິ່ງອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ຫຼາຍຄົນ.

80. ໃນກໍລະນີເວົ້າເຖິງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການຂອງໂຄງການ ຂອງຊາດ ຫຼືແຕ່ລະຂະແໜງທີ່ ເອດີບີມີສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງ, ເອດີບີຄວນຈັດຫາການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງຊາດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ໂດຍມີການປຶກສາຫາລືກັບຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໃນລະດັບປະເທດ ແລະລະດັບຕໍ່າລົງໄປ. ຜົນຂອງການປຶກສາ ຫາລືລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະເອັນຈີໂອນັ້ນຄວນຈະກຳນົດເປັນນະໂຍບາຍເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ..

81. ນອກຈາກນັ້ນ ເອດີບີຄວນສືບຕໍ່ຂໍຄວາມເຫັນຈາກເອັນຈີໂອ ແລະມະຫາຊົນທີ່ໄປກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ນະໂຍບາຍການດຳເນີນງານ ແລະນະໂຍບາຍລວມສຳລັບຂະແໜງການຂອງເອດີບີ, ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດນະໂຍບາຍກ່ຽວ ກັບສະພາບແວດລ້ອມ, ການກວດກາ ,ນຳ ແລະພ້ອມທັງການພັດທະນາໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນ ຈີໂອ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ຫຼື ການປັບປຸງນະໂຍບາຍຕ່າງໆຂອງເອດີບີຄວນຈະສະເໜີ ອອກຢູ່ ເວັບໄຊໂດຍ ໃຫ້ມະຫາຊົນມີເວລາພຽງພໍ ສຳລັບປະກອບຄຳຄິດເຫັນ.

82. ໃນການຈັດກອງປະຊຸມຕ່າງໆ, ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດອາດຈະເລືອກ ເອັນຈີໂອມາເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃນ ການກຳນົດລາຍການປະຊຸມ ແລະຂະບວນການປຶກສາຫາລືໃຫ້ເໝາະສົມ, ພ້ອມທັງຈັດໃຫ້ມີການປະກອບ ແລະການ ຮ່ວມມືຈາກເອັນຈີໂອຫຼາຍ ແລະພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ. ບັນດາເອັນຈີໂອຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາກົນໄກ (ຕາໜ່າງ) ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງ ເອັນຈີໂອດ້ວຍກັນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຈຸດຍືນ ແລະທັດສະນະຕໍ່ກັບນະໂຍບາຍ, ແຜນການໂຄງການ ແລະໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍເອດີບີ. ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຮັບຜິດຊອບປະສານງານກັບ ເອັນຈີ ໂອ (ໂດຍຜ່ານໜ່ວຍງານໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຕາມຂະແໜງການ) ຈະສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການສົນທະນາກ່ຽວກັບບັນຫາສະ ເພາະ.

83. ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການພົວພັນລະຫວ່າງທັງສາມຝ່າຍ, ຄວນຈະແຕ່ງຕັ້ງຕຳແໜ່ງຜູ້ປະສານງານກັບ ເອັນຈີໂອຢ່າງສົມບູນ (ຫຼືຜູ້ປະສານງານກັບເອັນຈີໂອ/ຜູ້ພົວພັນພາຍນອກພະນັກງານພົວພັນຕ່າງປະເທດ) ໃຫ້ເຮັດວຽກແຕ່ລະຫ້ອງການປະຈຳປະເທດ¹². ໃນລະຍະສາມປີຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອນີ້, ແນະນຳໃຫ້ມີພະນັກງານປະສານງານກັບເອັນຈີໂອຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນ3-5 ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດໃນບັນດາປະເທດ ທີ່ເອັນຈີໂອເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຫ້າວຫັນ.

84. ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດຄວນມີງົບປະມານສະເພາະສຳລັບປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ພົວພັນກັບເອັນຈີໂອ ພ້ອມກັບສາມາດນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າດ້ານເຕັກນິກຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ຫຼືຈັດຕັ້ງການປຶກສາຫາລື ແລະ ການ ຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ, ແລະ ລະຫວ່າງ ເອັນຈີໂອ ແລະ ລັດຖະບານ.

- ສັງລວມຂໍ້ສະເໜີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- A2. ໃຫ້ຫຼາຍຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດຈັດກອງປະຊຸມລະຫວ່າງສາມຝ່າຍຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບແຜນຍຸດທະສາດ, ຄວາມຄືບໜ້າໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍການລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ປະຕິບັດໂຄງການ ຫຼືແກ້ໄຂບັນຫາອື່ນໆ ຫຼືຄວາມຫຍຸ້ງຍາກພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ເອັນຈີໂອ ແລະມະຫາຊົນຮັບຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບການປະກອບສ່ວນຂອງເອດີບີໃນການພັດທະນາລະດັບຊາດ.
 - A3. ບັນດາກົມກອງແຕ່ລະຂົງເຂດ ແລະລັດຖະບານ, ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສູນ ເອັນຈີໂອ, ຄວນໃຫ້ ເອັນຈີໂອເຂົ້າຮ່ວມໃນການພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດ, ແລະ ໃຫ້ເອັນຈີໂອມີສ່ວນປະກອບໃນຂະບວນວາງແຜນຂອງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການໂຄງການ ກ່ອນຈະ ມີການຕັດສິນໃຈ.
 - A4. ເອດີບີ ແລະລັດຖະບານຄວນຈະໃຫ້ ເອັນຈີໂອເຂົ້າຮ່ວມໃນການກະກຽມໂຄງການກູ້ຢືມຢ່າງໜ້ອຍ 1 ລາຍການ.
 - A5. ເອດີບີຄວນຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປຶກສາຫາລືຢູ່ສະໜາມກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີການຮ່ວມມືກັບຊຸມຊົນກ່ອນໂຄງການຈະໄດ້ຮັບການອະນຸມັດພ້ອມທັງໃຫ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອວັດແທກຜົນປະໂຫຍດກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດໂຄງການ.
 - A6. ສຳລັບນະໂຍບາຍແລະແຜນການໂຄງການຕ່າງໆໃນລະດັບຊາດ ແລະໃນຂະແໜງການທີ່ເອດີບີມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ເອດີບີຄວນຈັດທາການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ຫຼາຍໆຝ່າຍ.
 - A7. ເອດີບີຄວນຈະໃຫ້ ເອັນຈີໂອເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງກ້ວາງຂວາງໃນການພັດທະນານະໂຍບາຍຂອງເອດີບີ.
 - A8. ເອດີບີຄວນແນະນຳໃຫ້ ເອັນຈີໂອ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ມີໄດ້ຮັບຜົນໃຫ້ປະກອບສ່ວນໃນການຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍ ເອດີບີ, ແລະຈະຕ້ອງເລີ່ມຈາກໂຄງການທີ່ໃຫຍ່ ແລະສັບສົນເຊິ່ງມີຜົນກະທົບໃນຫຼາຍດ້ານ.

¹² ໃນປີ 2001 ແຕ່ລະຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊ່ວຍຊານດ້ານ ເອັນຈີໂອ. ຫາກແຕ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນນີ້ທີ່ໃຫ້ເວລາເຕັມໃຫ້ແຕ່ລະຊຸມຊົນພົນລະເຮືອນ ແລະ ຫຼາຍຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍດ້ານ ທີ່ແຂ່ງຂັນເອົາເວລາໄປ

A9. ຈົນເຖິງປີ 2005 ເອດີບີຄວນຈະແຕ່ງຕັ້ງ ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບປະສານງານກັບ ເອັນຈີໂອ 3-5 ຕໍາແໜ່ງ ໃນຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດໃນປະເທດທີ່ມີ ເອັນຈີໂອເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຫ້າວຫັນ.

b. ໃນລະດັບຂົງເຂດຍ່ອຍ

85. ມີການສະເໜີໃຫ້ມີກອງປະຊຸມປະຈຳປີລວມທັງຕົວແທນ ເອັນຈີໂອເຊິ່ງຈະຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນແຕ່ລະຂົງເຂດຍ່ອຍ ຂອງ ເອດີບີ, ເຊັ່ນອາຊີໃຕ້, ອາຊີຕະເວັນອອກສຽງເໜືອ ແລະ ກາງ, ຂົງເຂດແມ່ຂອງ ແລະ ອາຊີຕະເວັນອອກສຽງ ໃຕ້, ແລະແປຊີຟິກ. ກອງປະຊຸມຂັ້ນຂົງເຂດຍ່ອຍຄວນສຸມໃສ່ບັນຫາທຄວນເອົາໃຈໃສ່ລວມຂອງປະເທດ ພາຍໃນຂົງ ເຂດຍ່ອຍແຕ່ລະເຂດນັ້ນ ແລະກວມເອົາໂຄງການເອດີບີລະຫວ່າງປະເທດ ຫຼືກິດຈະກຳອື່ນໆຂອງຂົງເຂດຍ່ອຍເຊັ່ນ ການສຶກສາກ່ຽວກັບການລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະຍຸດທະສາດຕ່າງໆ, ບັນຫາດ້ານສັງຄົມ ແລະສະພາບແວດ ລ້ອມ, ການປ່ຽນແປງ ແລະປັບປຸງສະຖາບັນ, ແລະບັນດາໂຄງການ ແລະແຜນການໂຄງການພັດທະນາຂົງເຂດຍ່ອຍ ຕ່າງໆ. ເອດີບີຄວນພະຍາຍາມນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ແລ້ວເພື່ອກ້າວໄປເຖິງຈຸດປະສົງນີ້ເຊັ່ນ ກຸ່ມຄະນະວິໃຈຂະ ແໜ່ງການໃນແຜນການໂຄງການລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງທີ່ຄວນເຊີນບັນດາ ເອັນຈີໂອເຂົ້າຮ່ວມການ ສົນທະນາໃນນາມ ເພື່ອນຮ່ວມງານ.

86. ຄວນຈະລິເລີ້ມຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມຂົງເຂດຍ່ອຍໃນປີທຳອິດຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນ ຈີໂອ, ເຊັ່ນ ບັນດາກົມກອງພາຍໃນຂົງເຂດ ແລະຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດເປັນຜູ້ນຳພາໃນການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມື ກັບບັນດາ ລັດຖະບານປະເທດຊະມາຊິກ ທີ່ກຳລັງພັດທະນາ. ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຕ້ອງເຊິ່ງຕົວແທນຂອງ ເອັນຈີ ໂອທັງໝົດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂົງເຂດຍ່ອຍນີ້, ລວມທັງການປຶກສາຫາລືກະກຽມລາຍການກອງປະຊຸມ ຫຼືຫົວຂໍ້ທີ່ຈະ ສົນທະນາ.

ສັງລວມຂໍ້ສະເໜີປະຕິບັດ:

A10. ກອງປະຊຸມຂົງເຂດຍ່ອຍປະຈຳປີຄວນຈະຈັດຂຶ້ນໂດຍເອດີບີ ແລະລັດຖະບານເພື່ອປຶກສາຫາລືບັນຫາຂົງ ເຂດຍ່ອຍ ແລະ ບັນຫາລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ບັນຫາກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ, ໂດຍນຳໃຊ້ກົນໄກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ຖ້າ ເປັນໄປໄດ້. ຜູ້ແທນຂອງບັນດາເອັນຈີໂອໃນນາມເພື່ອນຮ່ວມງານຕ່າງໆຄວນຈະເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເຕັມທີ່ຢູ່ໃນ ກອງປະຊຸມນີ້.

c. ໃນລະດັບຂົງເຂດ

87. ກອງປະຊຸມໃນລະດັບຂົງເຂດໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຈັດຕັ້ງພາຍໃນສາມປີທຳອິດຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ, ຈັດຂຶ້ນເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດ, ຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບຂະແໜງການ ແລະ ສະຖາບັນກ່ຽວ ຂ້ອງ. ເອດີບີຄວນໃຫ້ທຶນສະໜັບສະໜູນກອງປະຊຸມຂົງເຂດລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ ແລະລັດຖະ ບານ ແລະເອັນຈີໂອຄວນປະກອບສ່ວນຢ່າງຫ້າວຫັນໃນການຈັດຕັ້ງລາຍການກອງ ປະຊຸມ ແລະ ກະກຽມກອງປະຊຸມ.

88. ອີງຕາມຄວາມສຳເລັດຂອງກອງປະຊຸມເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອຄັ້ງທຳອິດ, ເອດີບີອາດຈະພິຈາລະນາຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວຂຶ້ນໃນແຕ່ລະສອງປີກ່ອນກອງປະຊຸມປະຈຳປີ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານຂອງເອດີບີ (ແລະໃນກໍລະນີທີ່ກອງປະຊຸມນີ້ຖືກຈັດຂຶ້ນໃນເຂດອາຊີ ແລະ ແປຊີຟິກ, ບໍ່ແມ່ນໃນປະເທດທີ່ບໍ່ມີການກູ້ຢືມ).

ສັງລວມຂໍ້ສະເໜີປະຕິບັດ:

A11. ເອດີບີຄວນຈະຈັດກອງປະຊຸມເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອຄັ້ງທຳອິດຂຶ້ນພາຍໃນສາມປີທຳອິດຂອງການປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ກອງປະຊຸມຂົງເຂດ ອາດຈະຈັດຂຶ້ນໃນທຸກສອງປີ ຄຽງຄູ່ກັບກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງເອດີບີ ຖ້າກອງປະຊຸມນັ້ນແມ່ນຈັດຂຶ້ນໃນຂົງເຂດອາຊີ ແລະ ແປຊີຟິກ.

B. ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

89. ເພື່ອໃຫ້ມີການຮ່ວມມືທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈະຕ້ອງແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນຢ່າງເປີດເຜີຍ. ການປະສານງານແບບນີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງບັນຍາກາດໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະຄວາມຄິດດີຕໍ່ກັນ. ເອດີບີຈະຕ້ອງເກັບກຳ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຂອງເອດີບີໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ, ແຜນການໂຄງການ ແລະບັນດາໂຄງການຕ່າງໆທັນເວລາ ແລະຂຽນໃນຮູບແບບທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ. ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການປິດລັບ ແລະ ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂອງເອດີບີ, ມີຂໍ້ມູນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນຖ້າຕ້ອງການ. ນອກຈາກນັ້ນ, ເອດີບີໄດ້ໃຫ້ເອກະສານ ແລະຈັດພິມວາລະສານ, ອິນເຕີເນັດ, ກອງປະຊຸມ ແລະສື່ອື່ນໆ. ໃນບາງກໍລະນີເອດີບີໄດ້ຈັດຕັ້ງສູນຂໍ້ ມູນຂ່າວສານຂອງໂຄງການ ເພື່ອແຈກຢາຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບາງໂຄງການກູ້ຢືມ.

90. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຕາງໜ້າ ເອັນຈີໂອ ແລະມະຫາຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນ ທີ່ພຽງພໍກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຂອງເອດີບີ ແລະແຜນການໂຄງການ ແລະ ບັນດາໂຄງການຂອງເອດີບີເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າສາມາດຕັດສິນໃຈແບບມີເຫດຜົນ ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນນາມພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຂະບວນການພັດທະນາ. ການແຈກຢາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງທ່ວງທັນແມ່ນເປັນກຸນແຈສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການປະສານງານ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະມະຫາຊົນໃນລະດັບປະເທດ, ມີຂໍ້ມູນຈຳກັດກ່ຽວກັບໂຄງການຕ່າງໆ ແລະມີພຽງຈຳນວນນ້ອຍ ທີ່ແປເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ. ບັນດາ ເອັນຈີໂອໄດ້ສະ ແດງຄວາມເປັນທ່ວງເປັນປະຈຳວ່າ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນຂັ້ນອອກແບບໂຄງການ, ແລະໄລຍະ ຮ່າງໂຄງການກ່ອນມີການຕັດສິນໃຈທີ່ສຳຄັນ. ນອກຈາກນີ້, ເອດີບີຍັງມີຂໍ້ມູນບໍ່ພຽງພໍກ່ຽວກັບບັນດາ ເອັນຈີໂອ ແລະ ຂອບເຂດການງານ, ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການຮ່ວມມືຂອງເຂົາເຈົ້າກັບ ບັນດາລັດຖະບານ.

1. ການຂະຫຍາຍຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ເອັນຈີໂອ

91. ເພື່ອປັບປຸງສິ່ງສົມການຕັດສິນໃຈໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະສ້າງການຮ່ວມມື ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ເອດີບີຄວນສືບຕໍ່ປ້ອນຂໍ້ມູນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ເອັນຈີໂອໃນຖານຂໍ້ມູນພົວພັນ *ເອັນຈີໂອລົງ* ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ໆນີ້. *ເອັນຈີໂອລົງ* ມີສ່ວນຊ່ວຍຮັກສາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ເອັນຈີໂອ ແລະຂໍ້ມູນອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກຂອງ ເອັນຈີໂອກັບເອດີບີ ຫຼືໃນການລິເລີ້ມກິດຈະກຳໃນຂົງເຂດທີ່ເອດີບີສະໜັບສະໜູນ. ເອດີບີຈະພະຍາຍາມໃຫ້ບັນດາ ເອັນຈີໂອທີ່ມີຂໍ້ມູນໃນ *ເອັນຈີໂອລົງ*ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້. ບັນດາ ເອັນຈີໂອຄວນຮັບຜິດຊອບ

ປ້ອນຂໍ້ມູນ ແລະປັບປຸງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອົງການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເອດີບີຄວນພິຈາລະນາວິທີນຳໃຊ້ ແລະການ ນຳເອົາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວມາໃສ່ຖານຂໍ້ມູນຂອງເອດີບີທີ່ມີຢູ່ແລ້ວເພື່ອປ້ອນຂໍ້ມູນ ແລະປັບປຸງຂໍ້ມູນທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍ ຂຶ້ນ.

92. ເພື່ອຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາ ເອັນຈີໂອລົ້ງ, ບົດລາຍງານ "ກັບຄືນທ້ອງຖານ" ຂອງພະນັກງານຂອງ ເອດີບີຄວນລາຍງານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ພະນັກງານຂອງເອດີບີກັບ ເອັນຈີໂອ. ພະນັກງານເອດີບີຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ແລະແຜນການໂຄງການ ແລະ ຫ້ອງການປະຈຳປະເທດຄວນລາຍງານການປະສານງານ ແລະການປະສານງານກັບ ບັນດາ ເອັນຈີໂອຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະຄວນຈະສົ່ງສຳເນົາບົດລາຍງານນີ້ໃຫ້ສູນເອັນຈີໂອ. ສູນເອັນຈີໂອຄວນຈະປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນ ເອັນຈີໂອລົ້ງ.

2. ການບັນທຶກວິທີການທີ່ດີສຳລັບການຮ່ວມມື

93. ເພື່ອປັບປຸງການຮ່ວມມື ແລະສ້າງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ເອດີບີ ລັດຖະບານ ແລະ ເອັນຈີໂອ, ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິຜົນຄວນຂຽນເປັນເອກະສານໄວ້. ການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ເອດີບີຄວນສ້າງເອກະສານກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຕົວແບບສຳລັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ. ອັນນີ້ແມ່ນຄົ້ນຄວ້າຈາກບົດຮຽນໃນການປະຕິບັດຜ່ານມາ, ຂໍ້ແນະນຳເພື່ອປັບປຸງວິທີການໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ເອກະສານດັ່ງກ່າວຄວນຖືກທົບທວນ ແລະປັບປຸງຢ່າງເປັນປະຈຳ.

3. ການທົບທວນນະໂຍບາຍຂອງເອດີບີກ່ຽວກັບການປົດລັບຂໍ້ມູນ ແລະການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ

94. ເອດີບີຄວນເຮັດໃຫ້ຈະແຈ້ງວ່າເອກະສານໃດໃນປະຈຸບັນແມ່ນເປີດເຜີຍໃຫ້ສາທາລະນະຊົນໄດ້, ອີງຕາມນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການປົດລັບຂໍ້ມູນ ແລະການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ. ສິ່ງນີ້ຈະບັນລຸໄດ້ໂດຍມີການກະກຽມ ແລະແຈກຢາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບລາຍຊື່ເອກະສານນັ້ນພ້ອມທັງຕົວຢ່າງສະເພາະ. ພ້ອມນັ້ນເອດີບີຄວນຈະພິຈາລະນາການຂະຫຍາຍຂໍ້ ມູນໃນຫຼາຍຮູບແບບທີ່ຈະສົ່ງເຂົ້າບັນດາຫໍສະໝຸດຂອງເອດີບີ, ສະແດງໃນອິນເຕີເນັດ ເຊິ່ງຜູ້ທີ່ສົນໃຈສາມາດຫາໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ຕົວຢ່າງເອກະສານແມ່ນເອກະສານກ່ຽວກັບການທົບທວນດ້ານເຕັກນິກກະກຽມໂດຍບັນດາທີ່ປຶກສາ, ການເບີກຈ່າຍເງິນກູ້ຢືມ, ແຜນວຽກງານຂອງຄະນະບໍລິຫານງານ ຂອງເອດີບີ; ແລະສັງລວມຜົນກອງປະຊຸມຂອງຄະນະບໍລິຫານງານ. ໃນເມື່ອການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ງ່າຍແມ່ນຂຶ້ນ ກັບ ພາສາ. ດັ່ງນັ້ນເອດີບີຄວນກະກຽມເອກະສານ ເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ. ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ ຄວນຈະແປເປັນຫຼາຍພາສາຫຼັງຈາກໂຄງຮ່າງໄດ້ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ. ບັນດາ ເອັນຈີໂອຄວນຈະຊ່ວຍປະກອບສ່ວນໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມນີ້ໂດຍສົ່ງຂໍ້ມູນຜ່ານເຄືອຂ່າຍຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບເອກະສານຂອງເອດີບີທີ່ມີ.

4. ສູນຂໍ້ມູນສາທາລະນະຊົນ

95. ເພື່ອໃຫ້ມີການຮ່ວມມືຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນຈາກເອດີບີ, ລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດຊະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ຄວນໃຫ້ຂໍ້ມູນໂຄງການຢ່າງລະອຽດໃຫ້ແກ່ກຸ່ມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຂອງເອດີບີວ່າດ້ວຍການປົດລັບຂໍ້ມູນ. ໃນໂຄງການ ທີ່ໃຫຍ່ ແລະສັບສົນ, ການຮຽກຮ້ອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງການເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ອາດຈະເປັນວຽກໜັກຕໍ່ພະນັກງານ ຂອງເອດີບີ. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນໜ້າວຽກນີ້, ວິຊາການໂຄງການຂອງເອດີບີ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງລັດຖະບານ ຄວນກຳໜົດວິທີ ທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອການແຈກຢາຍຂໍ້

ມູນ. ສູນຂໍ້ມູນສາທາລະນະຊົນກ່ຽວກັບຂອບເຂດໂຄງການຜ່ານມາ ເຫັນວ່າຊ່ວຍໄດ້ຫຼາຍ, ເຊັ່ນໂຄງການໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ກາລີ ກາດັກກີ“A” ຢູ່ປະເທດເນປານ. "ສູນ" ດັ່ງກ່າວນີ້ຄວນໃຫ້ສາທາລະນະຊົນສາມາດເຂົ້າຫາໄດ້ຢ່າງ່າຍດາຍ ແລະຄວນເກັບເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເອັນຈີໂອ, ບຸກຄົນທີ່ ອາໄສຢູ່ເຂດໂຄງການ ແລະພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ. ຄວນມີບົດລາຍງານຂອງບັນດາໂຄງການກ່ຽວຂ້ອງ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການຕີລາຄາຜົນກະທົບຈາກການປະຕິບັດໂຄງການ.

96. ເອດີບີຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂພຽງພໍໃນຂັ້ນຕອນການກະກຽມໂຄງການ ແລະເອກະສານສັນຍາໂຄງການ ເພື່ອໃຫ້ມີການເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນໄລຍະການປະຕິບັດໂຄງການ ແລະໄລຍະການຕິດຕາມໂຄງການ. ການຮ່ວມມື ແລະການສະໜັບສະໜູນຂອງພະນັກງານລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດຊະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອເກັບເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ ແລະສາມາດໃຫ້ໝົດທຸກຄົນທີ່ຖືກກະທົບສາມາດເຂົ້າຫາຂໍ້ມູນໄດ້. ບັນດາເອັນຈີໂອຄວນຈະຊ່ວຍໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມ ແລະໃນການຕິດຕາມການເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອຮັບປະກັນຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳມານັ້ນຖືກຕ້ອງ

5. ກອງປະຊຸມສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການພົມພົມຕ່າງໆ

97. ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຕ້ອງການຢາກຮູ້ກ່ຽວກັບເອດີບີ ແລະ ວຽກງານຂອງເອດີບີ, ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດ ແລະ ຫ້ອງການຕາງໜ້າຕ່າງໆ ຮ່ວມມືກັບບັນດາຫ້ອງການລັດຖະບານຄວນຈະຈັດກອງປະຊຸມສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະຈັດພົມພົມບັນດາຂ່າວສານຕ່າງໆເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ບັນດາ ເອັນຈີໂອ, ຂ້າລາດສະການ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ. ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດຄວນຈະຊ່ວຍພະນັກງານລັດຖະບານໃນບັນດາປະເທດຊະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ແລະວິຊາການເອດີບີທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ເພື່ອຈັດກອງປະຊຸມສຳລັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບໂຄງການສະເພາະ ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດ ເຊັ່ນດຽວກັນ ອາດຈະຈັດກອງປະຊຸມລະດັບປະເທດ ເພື່ອອະທິບາຍໃຫ້ບັນດາ ເອັນຈີໂອ ແລະພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ອື່ນໆກ່ຽວກັບແຜນການໂຄງການເອດີບີ ແລະ ວົງຈອນຂອງໂຄງການ, ຂັ້ນຕອນທຸລະກິດຂອງເອດີບີ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ. ບັນດາກອງປະຊຸມນີ້ ທີ່ເອດີບີໄດ້ສະໜັບສະໜູນຄວນຈະໃຫ້ພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີການຮ່ວມມື ໃຫ້ແກ່ບັນ ດາເອັນຈີໂອ ແລະ ບັນດາ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ (ລວມທັງລັດຖະບານ). ວິທີກະຈາຍຂໍ້ມູນແບບອື່ນຄວນນຳໃຊ້ສຳລັບແຈກຢາຍຂໍ້ມູນທົ່ວໄປໃຫ້ພົນລະເມືອງກວມເອົາທັງສິ່ງພົມໂຄສະນາ, ຂ່າວສານ, ນິທານ, ການສື່ສານ ທາງດ້ານອີເລັກໂທຣນິກ, ການພົມ, ເວັບໄຊ້, ການທັດສະນະ.

ສັງລວມຂໍ້ສະເໜີປະຕິບັດ:

A12. ສູນເອັນຈີໂອຄວນໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ເອັນຈີໂອ ແລະປັບປຸງຄວາມຮູ້ ຂອງເອດີບີກ່ຽວກັບບັນດາເອັນຈີໂອ.

A13. ພະນັກງານເອດີບີ ແລະ ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດຄວນລາຍງານການຮ່ວມມືຂອງ ເອັນຈີໂອໃນ "ບົດລາຍງານກັບຄືນຫ້ອງການ" ແລະສົ່ງສຳເນົາຂອງບົດລາຍງານນີ້ ແລະ ການສື່ສານອື່ນໆທີ່ສຳຄັນກັບບັນດາເອັນຈີໂອໃຫ້ແກ່ສູນເອັນຈີໂອເພື່ອປ້ອນເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນສູນກາງເອັນຈີໂອ.

A14.	ສູນເອັນຈີໂອຄວນກະກຽມການພົມວິທີການທີ່ດີ ແລະ ບົດຮຽນໃນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງອົງການສາກົນ, ລັດຖະບານ ແລະ ເອັນຈີໂອ. ປຶ້ມນີ້ຄວນຈະດັດແກ້ ແລະ ປັບປຸງເປັນປະຈຳ.
A15.	ເອດີບີຄວນປະເມີນຂໍ້ມູນທີ່ປະຈຸບັນທີ່ສາທາລະນະຊົນສາມາດຮູ້ໄດ້ ແລະ ພິຈາລະນາການຂະຫຍາຍຖິ່ນຂໍ້ມູນທີ່ບຸກຄົນ ແລະ ອົງການທີ່ສົນໃຈສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.
A16.	ລັດຖະບານຄວນຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງສູນຂໍ້ມູນສາທາລະນະຊົນຕາມຄວາມເໝາະສົມສຳລັບໂຄງການໃຫຍ່ ແລະ ສັບສິນ.
A17.	ລັດຖະບານ ແລະ ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດ ແລະ ຫ້ອງການຕົວແທນຄວນຊຸກຍູ້ຈັດຕັ້ງກິດຈະກຳສ້າງຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບວຽກງານເອດີບີ ແລະ ຜລິດປຶ້ມເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ.

C. ການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຂອງເອດີບີເພື່ອການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ

98. ຈຸດສຸມຂອງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດທີ່ກ່ຽວກັບເອັນຈີໂອພາຍໃນເອດີບີແມ່ນການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ຄວາມຊຳນຶກຊຳນານຂອງພະນັກງານເອດີບີ ພ້ອມທັງເພີ່ມຊັບພະຍາກອນຂອງອົງການ ແລະ ຄຳພັນສັນຍາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ອັນນີ້ແມ່ນໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າການປ່ຽນແປງຂອງສະຖາບັນຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຕັດສິນໃຈທີ່ໄດ້ສະເໜີຜ່ານການຈັດຕັ້ງຄືນໃໝ່ຂອງເອດີບີໃນປີ 2002 ແລະ ການສະເໜີ "ວິທີການທຸລະກິດໃໝ່" ຂອງເອດີບີ. ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດພາຍໃນນີ້ຄວນຈະປະຕິບັດຢູ່ສູນກາງເອດີບີພ້ອມທັງຫ້ອງ ການຕົວແທນ ແລະ ຫ້ອງການປະຈຳປະເທດຂອງເອດີບີ.

1. ການຮ່ວມມື ແລະ ການເຝິກອົບຮົມໃນການປະສານກັບ ເອັນຈີໂອສຳລັບພະນັກງານເອດີບີ

99. ໃນໄລຍະປີ 2002, ກົມພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຂົງເຂດຂອງເອດີບີໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຝິກອົບຮົມທີ່ສຳເລັດສຳລັບພະນັກງານເອດີບີກ່ຽວກັບການພັດທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະສານກັບ ເອັນຈີໂອ, ເອດີບີຄວນສືບຕໍ່ພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍກິດຈະກຳນີ້ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າວິທີເຊື່ອມຕໍ່ກິດຈະກຳຕ່າງໆ. ການລິເລີ່ມການເຝິກອົບຮົມເຫຼົ່ານີ້ຄວນຈະເພີ່ມຈິດສຳນຶກ, ຄວາມຊຳນຶກຊຳນານ ແລະ ການກະຕຸກຊຸກຍູ້ຂອງພະນັກງານເອດີບີ. ແຕ່ລະປີເອດີບີຄວນຈັດຕັ້ງການວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການດ້ານເຝິກອົບຮົມເພື່ອປະເມີນຄວາມຊຳນຶກຊຳນານທີ່ຕ້ອງການຂອງເອດີບີເພື່ອເຮັດວຽກນຳ ເອັນຈີໂອລວມທັງຄວາມຊຳນຶກຊຳນານສະເພາະ ຫຼື ຄວາມອາດສາມາດທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ຄວນໃສ່ໃຈພິເສດໃຫ້ແກ່ການເຝິກອົບຮົມພະນັກງານໃໝ່ຂອງເອດີບີ.

100. ທີ່ບຶກສາຂອງເອດີບີເຮັດວຽກເປັນປະຈຳກັບບັນດາ ເອັນຈີໂອໂດຍສະເພາະໃນການກະກຽມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ. ໃນໜ້າວຽກການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ເອດີບີຈະພິຈາລະນາການສ້າງຈິດສຳນຶກຂອງທີ່ບຶກສາຂອງເອດີບີ.

2. ບົດບາດເອັນຈີໂອໃນຮູບແບບບົດຮຽນການແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຂັ້ນຕອນການພັດທະນາ

101. ໃນຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານໃໝ່ຂອງເອດີບີເຮັດວຽກແບບມີປະສິດທິພາບກັບເອັນຈີໂອ, ເອັນຈີໂອຄວນພັດທະນາຮູບແບບກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງເອັນຈີໂອໃນຂັ້ນຕອນຂອງການພັດທະນາ ແລະ ນຳຮູບແບບນີ້ເຂົ້າໄປໃນຫຼັກສູດການແນະນຳສຳລັບພະນັກງານເອດີບີ. ຮູບແບບນີ້ຄວນຈະສັງລວມທັງວິທີການທີ່ເອດີບີເນັ້ນຄຳການຮ່ວມມືຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ວິທີທີ່ພະນັກງານຈະຕ້ອງຖືກຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຊອກຫາຂໍ້ມູນເພີ່ມ. ຫຼັງຈາກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແລ້ວ ຮູບແບບນີ້ສາມາດນຳເຂົ້າໄປໝົດທຸກບົດຮຽນແນະນຳ ເພື່ອເປີດເຜີຍໃຫ້ກ້ວາງຂວາງຕໍ່ພະນັກງານເອດີບີ.

3. ການຮັບຮູ້ວຽກງານຂອງພະນັກງານເອດີບີທີ່ເຮັດວຽກກັບບັນດາ ເອັນຈີໂອ

102. ທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມສຳຄັນທີ່ເອດີບີໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືກັບ ເອັນຈີໂອ, ເອດີບີຄວນອອກແບບ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຮັບຮູ້ວຽກງານຂອງເອດີບີທີ່ເຮັດວຽກກັບບັນດາ ເອັນຈີໂອແບບທ້າວທັນ. ວິທີການໃໝ່ໆ ທີ່ຈະສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຮັບຮູ້ວຽກງານຂອງພະນັກງານ ອາດຈະລວມເອົາການພົມຕົວຢ່າງເຫດການໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການປະຕິຮູບໃໝ່.

4. ແຜນງານການແລກປ່ຽນພະນັກງານ

103. ເອດີບີໄດ້ທົດລອງແຜນງານການແລກປ່ຽນພະນັກງານແບບເປັນຮອບວຽນ ທີ່ພະນັກງານເອັນຈີໂອມາປະຈຳຢູ່ເອດີບີ ເພື່ອຮັບວຽກງານທີ່ມອບໝາຍ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ເອດີບີຄວນຈະຄົ້ນຄວ້າຄວາມເປັນໄປໄດ້ເພື່ອຈະຂະຫຍາຍແຜນງານປະຈຸບັນນີ້ໃຫ້ເປັນການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍທີ່ສາມາດໃຫ້ພະນັກງານເອດີບີໄປຢູ່ກັບ ເອັນຈີໂອ ແລະພະນັກງານ ເອັນຈີໂອມາຢູ່ເອດີບີໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້. ໄລຍະເວລານີ້ອາດຈະເລີ່ມເປັນສອງອາທິດ ຫຼື ຫຼາຍກ່ວານັ້ນອີງຕາມເນື້ອໃນຂອງໜ້າວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການແລກປ່ຽນນີ້ຄວນ ຈະປະຕິບັດໃນກິດຈະກຳທີ່ມີການຈຳກັດດ້ານເວລາ ແລະ ບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອປັບປຸງການຮຽນແບບຮ່ວມກັນ.

ສັງລວມຂໍ້ສະເໜີປະຕິບັດ:	
A18.	ເອດີບີຄວນສືບຕໍ່ການເຝິກອົບຮົມສຳລັບພະນັກງານເອດີບີກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ. ນອກຈາກນັ້ນເອດີບີຄວນສ້າງຕັ້ງຮູບແບບບົດຮຽນການແນະນຳທັງສຳລັບພະນັກງານໃໝ່ຂອງ ເອດີບີ.
A19.	ເອດີບີຄວນຈະສ້າງວິທີການເພື່ອຮັບຮູ້ວຽກງານຂອງພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກແບບທ້າວທັນກັບ ເອັນຈີໂອ ແລະ ເພີ່ມການຮ່ວມມືຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.
A20.	ເອດີບີຄວນຈະສຶກສາການສ້າງຕັ້ງແຜນງານການແລກປ່ຽນພະນັກງານທັງສອງຝ່າຍ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ.

D. ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ ເອັນຈີໂອ ແລະ ຈັດຫາການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມແຫ່ງສະຖາບັນ

104. ໃນຫຼາຍປີຜ່ານມາ ເອັນຈີໂອໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກໃນການພັດທະນາ. ເອດີບີມີປະສິບການຫຼາຍມາກ່ອນແລ້ວກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກກັບ ເອັນຈີໂອ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນຳໃຊ້ເຂົາເຈົ້າເປັນທີ່ປຶກສາແບບບໍ່ທາງການ, ເປັນຜູ້ຮັບເໝົາຂອງໂຄງການໃຫ້ລັດຖະບານ, ແລະ ບາງເທື່ອເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອົງປະກອບສະເພາະຂອງບັນດາກິດຈະກຳການພັດທະນາ ທີ່ເອດີບີໄດ້ສະໜັບສະໜູນ.

105. ຫາກແຕ່ວ່າ, ການພົວພັນລະຫວ່າງເອດີບີ-ລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງແມ່ນໄດ້ຖືກຈຳກັດໂດຍປັດໃຈຕ່າງໆດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ກ). ບໍ່ມີກອງທຶນໂດຍກົງທີ່ພຽງພໍສຳລັບ ເອັນຈີໂອ; ຂ). ການໃຫ້ທຶນເປັນແຕ່ລະໂຄງການ ຫຼື ໃນຮູບແບບການຈຳກັດເວລາເປັນພື້ນຖານ; ຄ). ຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແລະ ການກະຈາຍຂໍ້ມູນຕາມເວລາໃຫ້ ເອັນຈີໂອ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກຜັນກະທົບທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ງ). ຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມອາດສາມາດ, ການບໍ່ມີຄຳໝັ້ນສັນຍາ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຈາກບາງລັດຖະບານຕໍ່ການພັດທະນາ ເອັນຈີໂອ ຫຼື ຊຸມຊົນພົນລະເຮືອນທີ່ຈຸບຈຳວຽກທ້າວທັນ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ.

106. ເຖິງແມ່ນວ່ານະໂຍບາຍຂອງເອດີບີວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ ແລະ ເອັນຈີໂອ¹³ ຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຄວາມສຳຄັນການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມທາງດ້ານ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ ເອັນຈີໂອມາຮອດປະຈຸບັນເອດີບີຍັງບໍ່ມີກົນໄກ ທີ່ຈະຈັດຫາທຶນໂດຍກົງໃຫ້ ເອັນຈີໂອ. ໃນນາມເປັນທະນາຄານພັດທະນາຂົງເຂດ ເອດີບີແມ່ນໃຫ້ທຶນກູ້ຢືມ ແລະ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຫຼ້າໂດຍກົງໃຫ້ບັນດາລັດຖະບານໃນບັນດາປະເທດຊະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາຂອງຕົນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຄວາມອາດສາມາດຂອງ ເອັນຈີໂອເພື່ອຊອກຫາກອງທຶນຍືນຍົງຈາກແຫຼ່ງອື່ນໆ.

107. ຍ້ອນວ່າ ເອັນຈີໂອມີຄວາມສຳຄັນໃນນາມຜູ້ຮ່ວມພັດທະນາຫຼັກ, ເອດີບີຈະຕ້ອງພະຍາຍາມຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອຊຸກຍູ້ ເອັນຈີໂອໃນບົດບາດເປັນຕົວແທນ, ຜູ້ວ່າຕາງ, ຜູ້ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ຜູ້ລິເລີ້ມສິ່ງໃໝ່ໃນການພັດທະນາ ແລະ ໃນນາມເປັນກະບອກສຽງທີ່ມີປະສິດທິພາບຂອງຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ຫຼື ກຸ່ມທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກ.

1. ການທົບທວນກົນໄກການໃຫ້ທຶນໃນປະຈຸບັນ

108. ເອດີບີຄວນທົບທວນຄືນການບໍລິຫານກອງທຶນໃຫ້ແກ່ ເອັນຈີໂອທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສ້າງວິທີການໃໝ່ທີ່ເໝາະສົມ. ທີ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນຍຸດທະສາດໄລຍະກາງຂອງເອດີບີ¹⁴, ເອດີບີຄວນທົບທວນວິທີການທີ່ ເອັນຈີໂອໄດ້ຮັບຫຼືເບີກຈ່າຍທຶນຈາກເອດີບີ. ການທົບທວນຄວນຈະບົ່ງຊີ້ປະສິດທິພາບ, ຜົນກະທົບ ແລະ ລາຄາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນຂອງທຶນນັ້ນພ້ອມທັງການປະກອບເສີມຂອງທຶນຕໍ່ແຜນງານເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງເອດີບີ. ຜົນຂອງການທົບທວນຄວນຈະເປັນການປະເມີນທີ່ກວມລວມເອົາໝົດທຸກຢ່າງຂອງກົນໄກປະຈຸບັນ ແລະ ມີການແນະ ນຳກົນໄກການໃຫ້ທຶນທີ່ເຮັດໃນຮູບແບບໃໝ່, ທີ່ບັບປຸງ, ຫຼື ທີ່ສາມາດດັດແປງໄດ້ ແລະ ທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ. ອົງປະກອບໜຶ່ງໃນການທົບທວນຄວນມີການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບວິທີໃດທີ່ເອດີບີຈະສິ່ງເສີມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອັນຈີໂອ-ພາກ

¹³ ເອດີບີ 1998 ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ. ມະນີລາ
¹⁴ ເອດີບີ 2001 ຍຸດທະສາດໄລຍະກາງ (2001-2005), ໜ້າ 15. ມະນີລາ.

ສ່ວນເອກະຊົນໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແບບຍືນຍົງດ້ານການເງິນຂອງ ເອັນຈີໂອ ແລະວິທີທີ່ເອັນຈີໂອຈະສາມາດໄດ້ແຫຼ່ງຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມອື່ນ. ຄວນຕັ້ງກອງປະຊຸມຂົງເຂດຂຶ້ນເພື່ອປຶກສາຫາລືຜົນຂອງການທົບທວນ.

109. ການທົບທວນຄວນມີສ່ວນຮ່ວມຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກ ລວມທັງຜູ້ໃຫ້ທຶນຕ່າງໆ, ບັນດາຕົວແທນເອັນຈີໂອ, ຜູ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ພະນັກງານເອດີບີ. ຮ່າງບົດສຶກສາຄວນຈະແຈກຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເພື່ອໃຫ້ມີການປະກອບຄໍາຄິດເຫັນ.

2. ການສ້າງຕັ້ງແຫຼ່ງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂະໜາດນ້ອຍ

110. ໂດຍອີງໃສ່ຜົນຂອງການທົບທວນທີ່ໄດ້ກ່າວມາເທິງນີ້ ເອດີບີຄວນສ້າງຕັ້ງຮູບແບບຂອງທຶນເອດີບີອີກຕ່າງຫາກ (ເຊັ່ນ ແຫຼ່ງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຫຼ້າຂະໜາດນ້ອຍ) ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມກິດຈະກຳລິເລີ້ມທາງດ້ານການພັດທະນາຂອງເອັນຈີໂອທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທາງດ້ານຍຸດທະສາດຕ່ວງກງານເອດີບີໃນປະເທດຊະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ. ເອດີບີຄວນສ້າງເງື່ອນໄຂສຳລັບແຫຼ່ງທຶນນີ້ແລ້ວສະເໜີເພື່ອປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ. ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວຄວນຈະກວມເອົາວິທີການໃໝ່ຂອງ ເອັນຈີໂອຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ; ໂຄງການທົດລອງທີ່ມີທ່າແຮງທີ່ຈະເຮັດຢູ່ບ່ອນໃໝ່ຕື່ມອີກໄດ້; ການແນະນຳເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ ຫຼື ວິທີການໃໝ່; ວິທີການຕິດຕາມ ທີ່ປັບປຸງ ຫຼືການກວດກາການປະຕິບັດການບໍລິການສາທາລະນະຊົນ; ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະການປຶກສາທີ່ດີທີ່ປັບປຸງ; ກິດຈະກຳການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ; ຫຼືວິທີການໃໝ່ທີ່ກວມເອົາກຸ່ມທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກ ຫຼືກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳໂຄງການ.

111. ຂະໜາດຂອງກອງທຶນຈະເປັນຂະໜາດໃຫຍ່ (ຕົວຢ່າງ 20 ລ້ານດອນລ່າ) ແລະ ຄວນຈະເພີ່ມເຕີມຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຕາມການຊີ້ບອກໂດຍການທົບທວນເປັນປະຈຳຂອງການປະຕິບັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.

3. ການຮັບຮູ້ວຽກແບບໃໝ່ຂອງ ເອັນຈີໂອ

112. ເພື່ອສິ່ງເສີມບົດບາດອັນສຳຄັນຂອງ ເອັນຈີໂອທີ່ເປັນຜູ້ຮ່ວມການພັດທະນາທີ່ສຳຄັນ, ເອດີບີຄວນຮັບຮູ້ບັນດາ ເອັນຈີໂອທີ່ໄດ້ສະແດງວິທີການແບບໃໝ່ ຫຼື ວິທີການທີ່ດີໃນການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໃນການພັດທະນາສະເພາະຂອງປະເທດ. ສູນເອັນຈີໂອສາມາດສ້າງເງື່ອນໄຂສຳລັບລາງວັນໂດຍນຳໃຊ້ແຜນການໃຫ້ລາງວັນ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນທີ່ຄ້າຍຄືກັນເປັນບ່ອນອ້າງອີງ. ຜົນຂອງວຽກນີ້ອາດຈະເປັນການເກັບກຳປະຈຳປີ ແລະ ການບັນທຶກວິທີການໃໝ່ທີ່ດີທີ່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ຢູ່ບ່ອນອື່ນໄດ້ອີກໃນຂົງເຂດເອເຊຍ ແລະແປຊີຟິກ. ເອດີບີຄວນຈັດຄະນະຄັດເລືອກທີ່ເປັນເອກະລາດ ລວມທັງລັດຖະບານ, ເອັນຈີໂອ, ຕົວແທນຈາກສະຖາບັນສຶກສາ ແລະ ມວນຊົນ.

113. ຜູ້ໄດ້ຮັບລາງວັນອາດໄດ້ຮັບແບບຟອມຫຼາຍໆຢ່າງຂອງການຮັບຮູ້. ເຊັ່ນວ່າ:ການຂຽນສັນລະເສີນລົງໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ສູ່ສາທາລະນະຊົນຂອງເອດີບີນີ້

4. ການເຝິກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານຫຼັກຂອງເອັນຈີໂອ

114. ອົງການເອັນຈີໂອຕ່າງໆ ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ບັນດາອົງການທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນເປັນພື້ນຖານໃນລະດັບຮາກຖານ ແມ່ນເຮັດວຽກການພັດທະນາຕັ້ງແຕ່ລະດັບຮາກທ້າຍໄດ້ດີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຫຼາຍໆ ຢ່າງ ກໍ່ຍັງຂາດການຄຸ້ມຄອງ ການພັດທະນາແບບຊຳນານ ແລະຄວາມຊຳນານໃນດ້ານການບັນທຶກທີ່ຕ້ອງການໂດຍບັນດາອົງ ການທີ່ໃຫ້ທຶນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ແລະຫຼາຍຝ່າຍ. ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນບາງເວລາ ລັດຖະບານ ແລະອົງການທີ່ໃຫ້ທຶນຕຳນິບັນດາເອັນຈີໂອ ທີ່ບໍ່ມີການຄຸ້ມຄອງແບບມີຄວາມຊຳນານໃນດ້ານບັນຊີການເງິນ ແລະ ການປົກຄອງ.

115. ສະນັ້ນເບົ້າໝາຍຂອງວຽກງານນີ້ ແມ່ນເພື່ອພັດທະນາຄວາມຊຳນານ ຂອງບັນດາ ເອັນຈີໂອ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດວຽກໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຂຶ້ນເພີ່ມອີກ ຢູ່ໃນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນ. ເອີ້ນວ່າ ຄວນຈັດຫາການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອດຳເນີນກິດຈະກຳການເຝິກ ອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຫຼັກຂອງເອັນຈີໂອຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະການປົກຄອງ. ຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມ ໃນ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງບັນດາເອັນຈີໂອເຂົ້າໃນການອອກແບບໂຄງການ. ນອກຈາກນັ້ນຢ່າງນ້ອຍການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກໃນຂົງເຂດໜຶ່ງຕ້ອງໄດ້ເລີ່ມໃນປີ 2003-2005. ຫ້ອງການເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນຈາກເອີເຟີທີ່ຈະໄດ້ປະໂຫຍດຈາກການເຝິກອົບຮົມດັ່ງ ກ່າວ. ບັນດາຫົວຂໍ້ທີ່ຈະປະຕິບັດສາມາດລວມທັງການອອກແບບ ແລະ ການດຳເນີນການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນໂຄງການ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ແຜນເງິນທີ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງ, ກິດຂໍ້ບັງຄັບຕົວເອງ ແລະ ວິທີການທາງດ້ານບັນຊີ ການເງິນ. ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດລະຫວ່າງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ການເຝິກອົບຮົມ ຂອງຜູ້ເຝິກອົບຮົມ ແມ່ນຄືກັນກັບກິນໄກເພື່ອນຳ ໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດ.

- ສັງລວມຂໍ້ສະເໜີປະຕິບັດ:**
- A21. ເອີເຟີຄວນພິຈາລະນາຄືນກິນໄກໃນປະຈຸບັນທັງໝົດ ທີ່ບັນດາເອັນຈີໂອໄດ້ຮັບຫຼືຈ່າຍທຶນຈາກ ເອີເຟີ ແລະ ສ້າງຕັ້ງເງິນກອງທຶນນ້ອຍອັນໜຶ່ງເພື່ອສົ່ງເສີມກິດຈະກຳການພັດທະນາເອັນຈີໂອ.
 - A22. ວິທີໜຶ່ງເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືກັບເອັນຈີໂອ, ເອີເຟີຄວນຄົ້ນຄວ້າທິດທາງເພື່ອຮັບຮູ້ການນຳສະເໜີວິທີການໃໝ່ໆຂອງ ເອັນຈີໂອເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໃນການພັດທະນາ.
 - A23. ເອີເຟີ ຄວນກໍ່ສ້າງຄວາມສາມາດຂອງເອັນຈີໂອທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ເອີເຟີໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໂດຍການຈັດຫາການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອເຝິກພະນັກງານຫຼັກຂອງ ເອັນຈີໂອ ໃນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ການປົກຄອງ.

E. ການເສີມຂະຫຍາຍໃນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານ-ເອັນຈີໂອ

1. ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ວິທີການວ່າດ້ວຍການບໍລິຫານທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ ເອັນຈີໂອ

116. ບັນດາເອັນຈີໂອປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງກົດກັ້ນຫຼາຍໆຢ່າງ, ເຊິ່ງແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງແຕ່ລະປະເທດ. ເຫຼົ່ານີ້ລວມທັງການບໍ່ສາມາດຮັບເອົາການສົ່ງເສີມຂອງຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ເປັນເງິນສົດ ຫຼື ເປັນສິນຄ້າ; ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການ

ຂໍ້ວິຊາ ໃຫ້ແກ່ວິຊາການຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດສຳລັບໂຄງການຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຂອງ ການອານຸຍາດ ແລະ ໃບອານຸຍາດທີ່ໃຫ້ດຳເນີນໂຄງການ ແລະ ແຜນການ. ໃນຄວາມພະຍາຍາມອັນໜຶ່ງທີ່ຈະກຳ ຈັດສິ່ງກົດກັ້ນໃຫ້ແກ່ເອັນຈີໂອ, ເອດີບີຄວນເຮັດຕາມຖ້າມີການຂໍຮ້ອງໃຫ້ຈັດທາການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກໃຫ້ ແກ່ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ ເພື່ອປັບປຸງກົດລະບຽບ ແລະ ວິທີການໃໝ່ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໃນ ບາງປະເທດ, ການປະຕິບັດ ຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ການບໍລິຫານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວອາດຈະຕ້ອງປັບປຸງ, ເສີມຂະຫຍາຍ, ຫຼື ລົບລ້າງໃນບາງກໍລະນີ. ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວນຈະແຈ້ງ ແລະ ການກຳນົດຂອງການເຮັດວຽກງານ ແລະ ລະບຽບການບໍລິ ຫານຢູ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລະດັບຊາດທີ່ແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການຂອງເອັນຈີໂອ ໂດຍທັນທີທັນໃດ.

117. ໃນຫຼາຍໆປະເທດ, ກົດໝາຍສິ່ງແວດລ້ອມອາດມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຖືກປັບປຸງເພື່ອສ້າງຫຼືຍົກສູງການ ຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອັນຈີໂອ ແລະ ລັດຖະບານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເອດີບີຄວນເຮັດຕາມຖ້າມີການຂໍຮ້ອງໃຫ້ຈັດທາການ ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກໃຫ້ແກ່ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກທີ່ດ້ອຍພັດທະນາເພື່ອສ້າງ ຫຼື ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງ ດ້ານນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ການເງິນ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງມືທາງດ້ານການບໍລິຫານທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ເອັນຈີໂອທີ່ມີປະສິດທິຜົນ.

118. ເອດີບີຄວນທົດລອງບັນດາກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງໜ້ອຍໃນໜຶ່ງປະເທດໃນໄລຍະປີ 2003-2005.

2. ການເຝິກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດຖະບານ

119. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ພະນັກງານລັດຕ້ອງເຂົ້າໃຈເຖິງບົດບາດຂອງ ເອັນຈີໂອ ແລະ ການປະກອບສ່ວນທີ່ສຳ ຄັນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນຂັ້ນຕອນການພັດທະນາ. ຖ້າມີການຂໍຮ້ອງ, ເອດີບີຄວນຄົ້ນຄວ້າວ່າເຮັດແນວໃດໃຫ້ການ ເຝິກອົບຮົມນີ້ເປັນອັນດຽວກັນເຂົ້າໃນແຜນການເຝິກອົບຮົມການຄຸ້ມຄອງໂຄງການໃຫ້ແກ່ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຂອງລັດຖະບານ.

120. ເອດີບີຄວນທົດລອງການເຝິກອົບຮົມຢ່າງໜ້ອຍໃນໜຶ່ງປະເທດຕະຫຼອດໄລຍະປີ 2003-2005.

ສັງລວມຂໍ້ສະເໜີປະຕິບັດ:
A24. ເອດີບີຄວນອຳນວຍເຮັດໃຫ້ສາຍພົວພັນການເຮັດວຽກ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ເອັນຈີໂອຕະຫຼອດຈົນ ຮອດການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກໃນການພັດທະນາ ຫຼື ເສີມສ້າງໂຄງຮ່າງທາງດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ເຂັ້ມ ແຂງ, ແລະ ສ້າງຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານລັດຢ່າງໜ້ອຍໃນໜຶ່ງປະເທດໃນໄລຍະປີ 2003-2005..

VII. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ

A. ການປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ- ເອັນຈີໂອ

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

121. ສູນເອັນຈີໂອຄວນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທັງໝົດສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ສະນັ້ນ, ແຜນວຽກປະຈຳປີຂອງເອດີບີສໍາລັບສິກປີ 2003-2005 ຕ້ອງແມ່ນຕາມການຊີ້ນຳຂອງໂຄງຮ່າງ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

122. ສູນເອັນຈີໂອຄວນສະໜັບສະໜູນ, ປຶກສາຫາລື ແລະປະສານງານກັບບັນດາກົມຕາມຂົງເຂດ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງທ້ອງຖານເອດີບີປະຈຳປະເທດ. ໃນການປະຕິບັດ ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ບົດບາດສໍາຄັນຂອງບັນດາກົມຕ່າງໆໃນຂົງເຂດຄວນອໍານວຍແວດລ້ອມຕ່າງໆໃຫ້ເອັນຈີໂອຢູ່ໂຄງການ, ປະເທດ (ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນໂຄງການປະເທດ), ແລະລະດັບຂົງເຂດຍ່ອຍ.

123. ການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ທ້າວຫັນຂອງທ້ອງຖານເອດີບີປະຈຳປະເທດທັງສອງຝ່າຍຖ້າຢາກໃຫ້ໂຄງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອສໍາເລັດຜົນ. ບັນດາທ້ອງຖານເອດີບີປະຈຳປະເທດໄດ້ຕິດຕໍ່ກັບເອັນຈີໂອເປັນປົກກະຕິ, ແລະສາມາດລະບຸວ່າ ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອມີປະສິດທິພາບບໍ່ແລະ ມີປະສິດທິພາບແບບໃດໃນລະດັບພື້ນຖານ. ເຊັ່ນພາກສ່ວນຂອງການປະຕິບັດທີ່ເປັນປົກກະຕິ, ເອດີບີຈັດການວິເຄາະຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນໃນໄລຍະຂັ້ນຕອນຂອງການກະກຽມໂຄງການ. ທ້ອງຖານເອດີບີປະຈຳແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ພະນັກງານເອດີບີອື່ນໆໃນແຕ່ລະຄະນະມີຄວາມສໍາຄັນໃນການຈັດຫາຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ເອດີບີສູນກາງ. ທຸກໆຂໍ້ມູນທີ່ຕົງກັບບັນຫາທີ່ໄດ້ເກັບກຳກ່ຽວກັບເອັນຈີໂອ ຄວນສົ່ງເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງເອັນຈີໂອລັງ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຮູ້ແຫ່ງສະຖາບັນຂອງເອດີບີຂອງຊຸມຊົນເອັນຈີໂອທົ່ວທັງຂົງເຂດ.

124. ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບໃນກອງປະຊຸມຂຽນໂຄງຮ່າງ, ແມ່ນສົມເຫດສົມຜົນທີ່ຈະຄາດຫວັງວ່າບັນດາປະເທດຊະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາທັງໝົດ ແລະບັນດາເອັນຈີໂອທີ່ເຮັດວຽກດ້ານການພັດທະນາຈະປະກອບສ່ວນໃນການປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ຈະເຫັນຈະແຈ້ງວ່າໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ເອດີບີ-ເອັນຈີໂອນັ້ນຈະບໍ່ປະສິດຜົນສໍາເລັດ ຖ້າບາດສະຈາກການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ໜັກແໜ້ນຈາກທັງສອງພາກສ່ວນ. ການປະກອບສ່ວນທີ່ສໍາຄັນຂອງ ລັດຖະບານແມ່ນຄວນຈັດຫາແວດລ້ອມສໍາລັບເອັນຈີໂອທີ່ສາມາດເຮັດວຽກຕາມເນື້ອໃນການປະຕິບັດຂອງເອດີບີ (ແລະອື່ນໆ) ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດຕ່າງໆ. ບັນດາເອັນຈີໂອຕ້ອງການ "ເຮັດວຽກບ້ານ" ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນວິທີອື່ນທີ່ອໍານວຍການປະຕິບັດ ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນທີ່ດີຂຶ້ນ.

125. ຮູບພາບ 1 ສະແດງບົດບາດຄວາມສໍາຄັນຂອງແຕ່ລະກຸ່ມຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ສໍາຄັນ. ຮູບພາບ 2 ສະແດງບົດບາດ ຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບບັນດາກົມຕ່າງໆຂອງເອດີບີ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ສະແດງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ສໍາຄັນ ສໍາລັບແຕ່ລະກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ສະເໜີ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບໄລຍະເວລາການສໍາເລັດວຽກງານ.

2. ການຕິດຕາມ

126. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນວຽກງານຂອງເຄືອຂ່າຍເອັນຈີໂອພາຍໃນເອດີບີ ຄວນຈະເໝັນໜັກການຂະຫຍາຍແຜນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ສູນ ເອັນຈີໂອຄວນຈະຮັບຜິດຊອບເປັນຫຼັກການເບິ່ງລວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ- ເອັນຈີໂອ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ. ຕົວຢ່າງຂໍ້ການສະແດງສໍາລັບແຕ່ລະຂໍ້ສະເໜີແມ່ນໄດ້ລວມຢູ່ໃນເອຕະສານຄັດຕິດ 3 .

127. ພາຍໃນເອດີບີ ສູນເອັນຈີໂອຄວນຈະລິເລີ່ມວິທີການສະທ້ອນກັບແຕ່ລະປີທີ່ບັນດາກົມແຕ່ລະຂົງເຂດ ແລະ ຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດ ແລະ ຫ້ອງການຕົວແທນເອດີບີໃຫ້ການປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ການສະທ້ອນຄວນຈະເກັບກຳໃນຮູບແບບທີ່ມີໂຄງສ້າງທີ່ມີກອງປະຊຸມກັບແຕ່ລະກົມຂອງແຕ່ລະຂົງເຂດ ທີ່ເໝາະສົມເພື່ອທົບທວນກິດຈະກຳຂອງຂົງເຂດຍ່ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.

128. ນອກເໜືອໄປກວ່ານັ້ນບັນດາຕົວແທນ ເອັນຈີໂອ ແລະ ລັດຖະບານຄວນທົບທວນໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອປະຈຳປີໃນກອງປະຊຸມລະດັບປະເທດ ແລະ ລະດັບຂົງເຂດຍ່ອຍລະຫວ່າງສາມຝ່າຍ. ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງກອງປະຊຸມນີ້ຄວນຈະເໝັນໜັກການທົບທວນສະພາບຂອງກິດຈະກຳຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ- ເອັນຈີໂອ.

129. ແຕ່ລະປີ ສູນເອັນຈີໂອກະກຽມບົດລາຍງານປະຈຳປີ ທີ່ສັງລວມຄວາມສໍາເລັດທົ່ວສະຖາບັນ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ. ບົດລາຍງານປະຈຳປີນີ້ ຄວນເປັນວິທີການລາຍງານຫຼັກສໍາລັບການຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ ແລະ ຄວນຈະສັງລວມມູມມອງຂອງໝົດທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

3. ການທົບທວນ

130. ເອດີບີຄວນຈະຈັດການທົບທວນໃຫຍ່ຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອໃນກາງປີ 2005 ເພື່ອກະກຽມໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອໃໝ່ສໍາລັບປີ 2006-2010. ການທົບທວນນີ້ຄວນຈະເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຈົງຈັງ ແລະ ມີການຮ່ວມມືຄ້າຍຄືທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນປີ 2002 ເພື່ອສ້າງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອໃນປະຈຸບັນນີ້.

B. ຜົນກະທົບຕໍ່ທຶນ

131. ສໍາລັບຮ່າງທຳອິດຂອງໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອ, ໄດ້ຄາດຄະເນແບບຄ້າວງ ຂອງຄວາມຕ້ອງການທຶນເອດີບີ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອໃນໄລຍະ 3 ປີ. ຄວາມຕ້ອງການທຶນໃນໄລຍະ 3 ປີ ແມ່ນປະມານ US\$ 4,700,000. ລາຍລະອຽດທີ່ຄາດຄະເນປະຈຳປີແມ່ນ US\$2,000,000, US\$1,400,000 ແລະ US\$1,300,000 ສໍາລັບປີ 2003, 2004 ແລະ 2005 ຕາມລຳດັບ. ເອກະ ສານຄັດຕິດ 3 ສະແດງຄວາມຕ້ອງການຂອງທຶນເອດີບີສໍາລັບແຕ່ລະຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ສະເໜີ. ໂດຍການລວບລວມຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ແນະນຳພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ 3 ຫົວຂໍ້ລາຄາທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ຈະແມ່ນ:

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ 3 ຝ່າຍກ່ຽວກັບໂຄງການ/ແຜນການໂຄງການ/ນະໂຍບາຍ	\$1,600,000
ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດເອັນຈີໂອ/ລັດຖະບານ	2,150,000
ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດເອດີບີ	950,000
ລວມ	\$4,700,000

132. ການຄາດຄະເນນີ້ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາການລົງທຶນທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ສໍາລັບກອງທຶນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຫຼ້າຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຖາວອນຈາກບັນດາອົງການຊ່ວຍເຫຼືອລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້ຈະແມ່ນປະມານ US\$20,000,000. ຫຼັງປະມານການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ເອັນຈີໂອ-ລັດຖະບານກວມເອົາກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂະໜາດ ນ້ອຍໃນ 2 ປີທໍາອິດເປັນຈໍານວນ US\$1,000,000 ທີ່ຈະອອກມາຈາກກອງທຶນພິເສດຂອງເອດີບີທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເຊັ່ນ: ກອງທຶນການຮ່ວມມືການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ.

133. ການຄາດຄະເນຫຼັງປະມານແມ່ນສໍາລັບສະຖາບັນໂດຍລວມ ແລະ ອາດຈະມີການຊ້ອນກັບກິດຈະກຳທີ່ມີຫຼັງປະມານແລ້ວ. ຕົວຢ່າງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກທີ່ໄດ້ສະເໜີເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ເອັນຈີໂອ ຢູ່ອິນໂດນີເຊຍແມ່ນ ຄາດຄະເນວ່າຈະເລີ້ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີ 2003 ທີ່ຈະເປັນຈໍານວນ US\$300,000 ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຫຼັງປະມານໄວ້ໃນໂຄງຮ່າງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເອດີບີ-ເອັນຈີໂອສໍາລັບກິດຈະກຳນີ້. ການຄາດຄະເນບໍ່ໄດ້ກວມເອົາການເພີ່ມເວລາຂອງພະນັກງານທີ່ໄດ້ເຮັດວຽກງານກິດຈະກຳທີ່ຄ້າຍຄືກັນຢູ່ແລ້ວ ຫາກແຕ່ວ່າໄດ້ກວມເອົາຂໍ້ແນະນຳທີ່ຈະໃຫ້ມີຜູ້ປະສານງານກັບ ເອັນຈີໂອ 3-5 ຄົນທີ່ເຕັມເວລາໃນບາງຫ້ອງການເອດີບີປະຈຳປະເທດ ພາຍໃນປີ 2003-2005.

Figure 1: Primary Roles of Each Stakeholder Group

Figure 2: Primary Roles of Each ADB Department

